

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

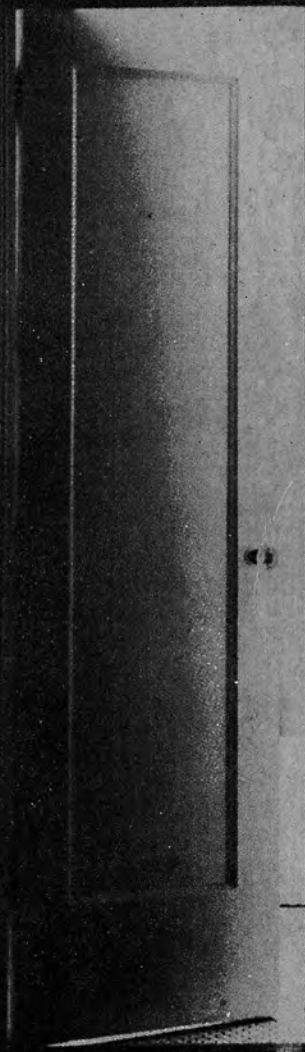
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

yüzyıl
boyunca

RUH fotoğrafçılığı

YÜZ YIL BOYUNCA RUH FOTOĞRAFÇILIĞI

Yazan : Tom PATTERSON

Çeviren : Azime NAKİP

B A H A M A T B A A S I
İ S T A N B U L — 1 9 7 3

Ö N S Ö Z

Ömrü boyunca, ölümden sonra bir hayatın mevcut bulunduğunu gerçeğini insanlara göstermek için durmadan çalışmış bir insan olarak, sevgili dostumuz Tom Patterson'un hatırasını sevgi ve saygı ile anmak istiyoruz.

Bugün artık ölüm ötesi hayatın gerçekleri, onun tatbikat vasatını teşkil ediyor. İspat etmek için didindiği o âlemin bir ferdi sıfatıyla orada, oranın şartlarına uygun olarak hayatını devam ettirecek.

Tom Patterson, Enternasyonal Spritüalist Federasyonu'nun uzun yıllar Genel Sekreterliği ile aynı teşekkülün neşir organı olan "Yours Fraternally" dergisinin editörlüğünü yapmıştı. Binbaşılıktan mütekâit bulunan sayın dostumuzun, insanların ruhi konulara eğilmeleri gerekliliği hususundaki samimi çabaları, inkâr edilemez.

Bize gönderdiği "100 Years of Spirit Photography" adlı eserini Türkçeye tercüme edip bastırmamıza hiç bir karşılık beklemeden müsaade etmiş olması takdire şayandır. Bu konudaki düşüncelerini belirtmesi yönünden, sayın dostumuzun mektubundan bir pasajı takdim ediyoruz. "...Ruhsal Fotoğrafta 100 Yıl" isimli kitabımı gönderiyorum, onu basmakta serbestsiniz, hiç bir menfaat beklemiyorum..."

Okuyucuya, ruhi tesirlerin kudret ve şümülü hakkın-da vak'alara dayanan, açıklamalar yapan, canlı bir üslûpla yeterli bilgileri veren ve bilhassa okuyucuya konu üzerine eğilmek ve hattâ alâkalanarak çalışmak arzusu aşılayan bu eseri bu sebeple, tercüme etmeğe karar verdik.

Araştırmacıların dikkatlerini, ruhi tesirlerin foto-med-yomlar aracılığı ile hassas plâklara tesir edişleri üzerinde yapılacak tetkik ve tecrübeler çekmesi ve bu sahada yeni yeni araştırmaların yapılmasına vasıta

olacak hareketi meydana getirmesi, muhakkak ki, sevgili dostumuz Tom'u (bizden kendisine böyle hitab etmemizi talep ederdi) çok memnun edecektir.

Hiç bir telif hakkı talep etmeyişi, ondaki hizmet arzusunun derinliğini göstermektedir.

Değerli mesai arkadaşım sayın Azime Nakip'in bu güzel kitabın tercümesi vazifesini üzerine almakla, Türk okuyucusu ve araştırmacılarına büyük bir hizmette bulunmuş olduğuna inanıyorum.

Titiz ve dikkatli çalışmaları, mes'uliyet duygusunun derinliği, tercümenin mânâ yönünden güvenilir bir nitelikte olduğuna en kuvvetli bir delildir. Bu hususu kat'iyetle ifade edebilirim.

Üslûba gelince, dostumuz Tom'un ifade ve üslûbuna sadık kalmak düşüncüsüyle cümleler aynen aktarılmışa çalışılmıştır. Kitaptaki fotoğraflar, kitabın İngilizce aslından alınmış olduğundan maalesef netliklerinden biraz kaybetmişlerdir.

Araştırmacıların tetkiklerine sunulmasında büyük faydalar umduğumuz bu eserde noksan olan taraflar bulunabilir. Bu hususta sevgili okuyucularımızın iyi niyetine ve toleransına sığınıyoruz.

İncelediği konuyu, Türkiye'deki kardeşlerine de tetkik imkânı sağlamış bulunan müteveffa dostumuz Tom'a huzurunuzda teşekkürü bir borç biliriz.

Eserin neşrinde emeği geçen bütün dost ve kardeşlerimize sevgiler ve teşekkürlerimizi sunarız.

İstanbul 29.12.1971

“Ruhî Tekâmül Konusunda İlmî
Araştırmalar Grubu” adına
Feridun Tepeköy

P.K. 38 — İstanbul

YAZARIN ÖNSÖZÜ

1962 yılının, ruhsal fotoğrafçılığın 100. yılı olduğunu pek çok kimse bilmez. Yüz sene evvel, Amerika'da, Boston'da bir hakkâk olan bay Mumler, arkadaşlarının fotoğraflarını çekmişti. Fakat banyo işlemleri sırasında negatifleri incelediğinde, resimlerde poz vermiş olan arkadaşlarının yanısıra başka kimselerin de görülmekte olduğunu farketti. Bu görülen kimselerin hepsi de ölmüş olan kimselerdi... Böylece yepyeni bir araştırma konusu ortaya çıkıyordu: Ruh fotoğrafları.

Fotoğrafçılık, 1838'den evvel mevcut değildi, bu metodla ruhi irtibat ise bu keşiften ancak 23 sene sonra mümkün olmuştur. O tarihten beri tanınmış veya tanınmamış kamera medyumları tarafından binlerce ruh fotoğrafı çekilmiştir.

Bu çalışmamda ben, gün ışığı veya herhangi bir ışığın, film şeridi üzerinde bıraktığı hayaller gibi, bedensiz ruhların da aynı prensibe uygun olarak, film şeridi üzerine aksettirdikleri kendi suretlerini, ışık radyasyonlarını nasıl bıraktıklarını izah edeceğim.

Binbaşı Tom Patterson

Enternasyonal Spiritüalist
Federasyonu Genel Sekreteri
ve "Yours Fraternally" Yazı
İşleri Müdürü

BÖLÜM I

Psişik ilim, ruhsal olayların bir neticesidir ve genel düzene aykırı değildir. Yıldızlarla bezenmiş bir gökyüzü, Astronomi ilmini gerektirmiş ve onu bugünkü seviyesine yükseltmiştir. İnsandaki zihnî ve bedenî arızalar da tıpta pek çok dalların doğmasına vesile olduğu gibi, ruhsal olayların farkedilmesi de insanı bu yönde bir araştırmaya sevk etmiş ve onların anlaşılır olmalarına yol açmıştır.

Yıldırımın sebebi, atmosferdeki elektriklenmenin bir deşarjı olduğu bilindiği gibi, ruhsal olayların da sebepsiz yere zuhur etmedikleri artık bilinmektedir. Her olay, bir sebepten zuhur etmiş bir neticedir. “Değişim” hariç, hiçbirşey sabit değildir. Her sonuç, daha başka sebep ve sonuçların zincirleme olarak sebebidir. Her türlü olayın incelenmesi ve onların oluşlarındaki normal ve normal-üstü kanunların ortaya konulması ilmin mes’uliyetindedir. Ruhsal olaylardaki gerçeklik de araştırmaları menfilikten müsbete çevirmiş ve ilimler yelpazesindeki yerine inkâr edilmez bir şekilde oturtmuştur.

Ruhsal olayların pek çok değişik oluşumları vardır. Her bir oluşum kendine has özel bir takım şartlara bağlıdır. Ruhsal olaylar iki gruba ayrılır; birincisi maddî dünyaya ait olup bedenli insan psikolojisinin sonucudur (şuurlu veya başka bir şekilde). Bu gibi olaylara “Olağan ruhsal olaylar” denir. İkinci grupta ise olağan üstü özellikteki oluşumları görürüz ki, bu görüş üzerine ruhların ölümsüzlüğü inancının temeli atılmıştır. Bu şekildeki olaylar bedenlilerle bedensizlerin irtibatlarının sonucudur ve genellikle “Olağanüstü ruhsal olaylar” olarak nitelenirler. Bu sonuncusu, birincinin varlığını

sağlam bir temel üzerine koyabilir, fakat birincisi, ikincinin varlığını bir temele dayamıyabilir. Her ne kadar ikisi bir olarak ele alınabilirse de, her biri ayrı bir inceleme konusudur.

Ruh fotoğrafçılığı olarak bilinen konu da bir medyumluk çeşididir, fotoğrafı çekende de, çektirende de bu medyumluk melekesi geliştirilebilir. Yüz sene evvel, 1862 de, Amerika'da, Bostonlu bir hakkâk olan Mr. Mumler arkadaşlarının fotoğrafalarını çekmişti, negatiflerinde, arkadaşlarının yanısıra başka kimseler de bulunuyordu. Burada mühim olan husus, bu başka kimselerin hepsinin de poz veren kimselerin ölmüş akraba ve dostları olmalarıdır. Bundan dolayı bu tipteki olaylara “Ruhsal Fotoğrafçılık” ismi verildi. Mumler, bu fotoğrafçılardan ilki olarak tanınır. O zamandan bu yana buna benzer pek çok ruhsal fotoğraf elde edilmiştir.

Bizlerin, spiritüalist olarak (Ruhbilim felsefesi ile uğraşan), insanın maddesel bedeninden öte daha büyük bir kıymet taşıdığına sarsılmaz bir inancımız vardır. Ruhsal yönün, tıpça ölüm diye bilinen şartın ötesinde yaşamağa devam ettiğine inanıyoruz. Bazı şartlar altında, ölmüş bir insanın ruhunun, yaşayanlarla irtibat kurabildiğini biliyoruz. Bizce bu irtibat canlı bir insanın aracılığı ile mümkündür. Ruhlarla irtibat kurabilme melekesine sahip olan kimselere “medyum” denilmektedir, bu melekelerin çeşitleri vardır, bunlardan biri de ruh fotoğrafçılığıdır.

Uzun araştırma yıllarının neticesi olarak şu sonuca vardım ki, bedensiz ruhlardan çıkan ışık radyasyonları, fotoğraf filmi yüzeyine birtakım izler kaydedebiliyorlar. Tıpkı gün ışığı ve diğer ışınların film üzerinde hüsule getirdikleri şekiller gibi... Burada takdim edeceğim deliller, bu ön kabulü fazlasıyla destekleyecek ve inkârcıların inançsızlığını dahi giderecek niteliktedir.

Öbür dünyadaki ruh dostlarımızın, fizik veya masedesel dünyamızla, daha geliştirilmiş bir şekilde irtibat kurabilmelerine aracılık edecek yeni buluşlarımızı beklemekte olduklarına eminim. İlmî bilgilerimiz geliştikçe uygun yeni metodları kullanarak daha iyi irtibatlar kuracaklardır.

Fotoğrafçılığın 1839 da keşfolunmasından 23 sene sonra, ruhların bu metoddan faydalanmaları çok düşündürücü. O zamandan bu yana binlerce ruh fotoğrafı, tanınmış veya tanınmamış medyomlar aracılığı ile çekilmiştir. Yalnız benim elimde binden fazla belge mevcuttur ve her birinin de ayrı bir hikâyesi vardır. *Faaliyette olan bu kudreti, ölümden sonra hayatın devam etmekte olduğu inancı dışında başka bir şeyle izaha imkân yoktur.*

Son yıllarda, İngiltere dahil, dünyanın çeşitli yerlerinden, bana bu tür ruhsal olaylardan pek çok örnekler gönderilmiştir. Bunların reproduksiyonu benim için bir hayli masraflı oldu, fakat onların, ölümden sonra hayatın devam etmekte olduğuna dair kıymetli delilleri ihtiva ettiğinden hiç tasalanmadım.

İngiltere’de, Sheffield’den Mr. E... 5 Haziran 1961 de bana bir fotoğraf gönderdi. Zarfın içinden bir de şu mektup çıktı:

“Bu fotoğrafı çektiğim zaman film rulosundaki rakam 8’i gösteriyordu, niyetim, yeni dekore ettiğim mutfağımın resmini çekmekti. Akşam kameramı mutfığa, uygun bir yere yerleştirmiş ve objektifi bir müddet açık bırakmışım; önünden geçmemeğe özellikle dikkat ettim. Daha sonra, filmi, banyosu ve baskısı için fotoğrafçıya gönderdim. Netice bu fotoğraf oldu.

“Fotoğrafın karıma ait olduğuna eminim. Onun, ölümünden beri yine burada bizimle beraber olduğuna dair daimi bir his içindeydim. Fotoğrafta karım, eski-

den yaptığı gibi masaya eğilmiş, oğlumuz David'in dört yaşında iken çekilmiş bir fotoğrafına bakarken görüyor.

“Ruhsal konular üzerinde şimdiye kadar hiç uğraşmamış ve duyduğum bazı şeyler üzerinde de hiç durmamıştım.”

Mr. E... emekli bir polis memuru olup halen sorumlu bir görevde bulunmaktadır. Gönderdiği, ruhsal ilmi ilgilendiren bir fotoğraftır.

Son on sene içerisinde bana gönderilen ruhsal fotoğraf hikâyelerinden en ilgi çekicisi, Brezilya, Porto Alegre şehrinde, Hospital Espirita'nın genel müdürü dostum Prof. Conrado Ferrari tarafından gönderilmiştir. Conrado, hastanenin neşrettiği “Desobsessao” isimli aylık mecmuanın aynı zamanda yazı işleri müdürlüğünü de yapmaktadır. Hikâye, Brezilya'da, Goyas eyaletinde küçük bir köyde yaşayan José Rodrigues ile ilgilidir. Bu hikâyedeki fotoğrafa “öcünün alınmasına yardımcı ruhsal fotoğraf” diye bir isim takılabilir. Olay, birkaç sene önce olmuş; fotoğraf iyice incelenirse, yalnız cinayete kurban gitmiş kadının net görüntüsü değil, annesinin yüzünün yanında bir de öldürülmüş oğulun yüzünü görmek mümkündür.

Josée Rodrigues evli ve on yaşında bir oğlan babasıydı; senelerce karısı ile yaşamıştı ve çevresine mutlu bir koca izlenimini vermektedir. Birgün, karısı için bazı alışverişler yapmak üzere yakın bir şehre gitmişti. Şehre giderken yolda genç bir kızla karşılaşır. Anlaşıldığına göre birbirlerinden derhal hoşlanırlar. Yaptıkları bu yolculuk onların anlaşmalarına sebep olmuş, kız da aynı şekilde ondan hoşlanmıştı. Daha sonraları birkaç ke-re daha şehre birlikte gidip geldiler. Derken nikâhsız da olsa birlikte yaşamağa karar verdiler.

José'nin karşısına, böylece yepyeni bir problem çıkmıştı; karısı ile olan hayatına artık tahammül edemeyeceğine kanaat getirdi ve onu öldürmeğe karar verdi. Ve bir gece uyurken karısını bir balta ile öldürdü. Bu sırada gürültüye uyanan çocuk, babasının, annesini öldürdüğünü gördü. José, polise haber vereceğini söyleyen oğlunu da aynı şekilde öldürdü; cesetleri bahçeye gömdü. Ertesi günü komşularına; karısının oğlunu da yanına alarak aşığına kaçmış olduğunu söyledi.

José, birkaç sene sevgilisi ile birlikte yaşadı. Birgün çevredeki bir panayırda iyice eğlendikten sonra, bir de birlikte fotoğraf çektirmeğe karar verdiler ve bir fotoğrafçıya gittiler. Fotoğrafı, birkaç saat sonra almak üzere fotoğrafçı ile anlaştılar.

Fotoğrafçı, negatifi kontrol ederken fotoğrafta fazladan kimseleri hayretle fark etti. Negatifi temize çektiği zaman bu fazla kişilerin ruhsal görüntü olduklarını anladı, zira daha evvel başından böyle bir olay geçmişti. José ve karısı olarak tahmin ettiği kadın, fotoğraflarını almağa geldiklerinde, fotoğrafçı onlara resimdeki diğer kişileri tanıyıp tanımadıklarını sordu (Res. 1). José Rodrigues resimdeki iki ruhsal çehreyi tanıdı, bunlar öldürdüğü karısı ve oğlu idiler; bundan sonra José düşüp bayılıyor. Fotoğrafçı polise telefon edip durumu anlatıyor. Karakolda José'yi muayene eden doktor, onun şok neticesi aklını kaybetmiş olduğunu söylüyor. Ve, zannedersem José, bugün, o zaman kaldırılmış olduğu akıl hastanesinde bulunmaktadır. Bu kitabı yazarken (1965) de orada bulunuyordu.

Boston'lu Mr. Mumler, ne bir fotoğrafçı, ne de bir spiritüalist idi. İlk ruhsal fotoğrafı çekinceye kadar da bu melekesinden haberi yoktu. Şöhreti derhal duyulup yayılmış, teklifleri karşılayabilmek için mesleğini bırakıp profesyonel medyom olarak faaliyet göstermek

Res. 1 — Öldürülmüş kadın ve çocuğun ruhsal görüntüsü.
Bir Brezilya fotoğrafı.

mecburiyetinde kalmıştır. Ruhsal fotoğrafları 1861 yılında çekmeğe başlamıştı, fakat ciddi araştırmacıları, ancak ertesi yıl ikna etmeğe muvaffak oldu.

Mumler'in ruhsal fotoğrafları, zaman aşımıyla bir hayli solmuşlar, onların çoğaltılmaları bugün imkânsız hale gelmiştir. Buniardan en meşhuru, ölü Amerika Cumhurbaşkanı Abraham Lincoln'ün ruhsal tezahürü ile bayan Lincoln'e ait olan fotoğraftır. Bu resmin orijinalinde oğullarına ait bir görüntü de gözükmemektedir, fakat bir hayli silik olduğu için yapılan reproduksiyonlarda gözüküyor (Res. 2).

Mumler bu fotoğrafı çektiği zaman müşterisinin kim olduğunu bilmiyordu. Fotoğraf, bayan Lincoln'e gösterildiği zaman, başka bir kadın müşteri, fotoğraftaki ruhsal tezahürü görür görmez "Aman ne kadar da Abraham Lincoln'e benziyor..." diyerek hayret ediyor. Yaşlı ka-

dın, “Elbette, ta kendisi, ben onun dul eşiyim...” diye cevaplandırmış. Bu meşhur fotoğraf, Mumler’in ilk tezahürlerinden biri olarak tanılır. Başkanın sağlığında bu pozda bir resmi çekilmemişti.

Res. 2 — Başkan Lincol’ün ruhsal resmi.
W. Mumler’in ilk fotoğraflarından.

Mumler'in ruhsal fotoğrafları, Amerika'da büyük bir heyecan yaratmakta gecikmedi. Kendisine, büyük bir müşteri akını başlamıştı. Mumler, onları anlayışla karşılıyor, kendilerine, gerçeğin duyurulmasında onlar kadar heyecan duymakta olduğunu ifade ediyordu. Araştırmacılara her türlü kolaylığı gösteriyor ve her türlü kontrolün yapılmasını tabii karşılıyordu. Çektiği her fotoğrafta, araştırmacının net olarak teşhis edebileceği ölmüş bir yakınının görüntüsü bulunuyordu.

New York'da 1847 - 1851 yıllarında yüksek adalet makamlarında görev almış, sonra da aynı eyaletin yıllarca senatörlüğünü yapmış Judge Edmond'un da, Mumler'in ruhsal yeteneğini kabul etmesi, meseleye daha da bir ağırlık katmıştır. "Mumler'i ziyaret ederek çektikleri fotoğraflarında ölmüş dost ve akrabalarının fotoğraflarının da hayretle tezahürüne şahit olan pek çok kimseleri biliyorum" diyen Judge Edmond'un kendisi de Mumler'e iki defa gitmiş ve çektiği fotoğraflarında, rahatlıkla tanıyabildiği ölmüş yakınlarının yüzlerinin belirtileri görülmüştür.

Mr. Mumler de, kendisinden sonra ün yapmış diğer ruhsal fotoğraf medyumları gibi, her kademedен müte-hassıslar tarafından amansız bir şekilde tetkik ve kontrole tabi tutulmuştur. Bu sıkı kontroller sonunda kamera medyumluğunun bir gerçek olduğu ortaya konmuştur. Ve yine bu kanalla bugün Washington'da "Aquarian Foundation of Seattle'in televizyon programlarını takip eden milyonlarca seyirci, ölümden sonra hayatın devam etmekte olduğunu bizzat görebilmektedirler. Ruhsal fotoğrafların elde edilmesinde, insan müdahalesi söz konusu değildir. Bize ölümsüzlüğün ve ruhsal şahsiyetin delillerini verenler, insana benzer tabiatla, olağan üstü nitelikte olan bir başka girişimin olduğunu mantıken de kabule zorlamaktadırlar.

İngiltere’de ilk ruhsal fotoğrafı çekmeğe muvaffak olan Mr. Hudson’dur. Kendisinin, Londra’da Halloway semtinde küçük bir fotoğraf stüdyosu vardı, bu olay 4 Mart 1872 de Hudson’un Spiritüalizma ve medyumluğun inkişafına merak sardığı sıralarda olmuş. Bay Hudson, Bay ve Bayan Guppy’lerin yakın dostuydu, bayan Guppy bir medyumdu ve Dr. Alfred Russel Wallace’ın düzenlediği bir denemede, şişman bir kadın olmasına rağmen havalanmıştı (levitasyon).

Birgün, Guppy’lerin evindeki bir toplantıda, Hudson’un stüdyosunda bir ruhsal fotoğraf çekme denemesi yapmak için karar verildi. Stüdyoda, gündüz yapılan bu denemede Bay Guppy, başına bir şeyin konduğunu hissettiğini söylemiş. Çekilen fotoğraf banyo edildiği zaman Bay Guppy’nin başı üzerinde bir çelenk ve yanında da adeta tüllere bürünmüş bir görüntü mevcutmuş. Hatırladığım kadarla bu resim, İngiltere’de çekilmiş ilk ruhsal fotoğraftır. Birkaç gün sonra aynı stüdyoda ikinci bir ruhsal fotoğraf çekilmiştir (Res. 3). İki sene sonra 14 Mart 1874 de ünlü Naturalist Dr. Wallace, Hudson’a poz verdiğinde, annesinin ruhsal fotoğrafını elde etti.

(Res. 4) deki fotoğraf negatifi, İngiltere, New Castle-on-Tyne’de bir ruhsal fotoğrafçı olan Bay Gerry Clarke, bana özel olarak gönderdi, baskısını kendim yaptırđım. (Res. 4) için Bay Clarke şöyle diyor:

“Bu Hudson’un fotoğraflarına güzel bir misâldir. Bu fotoğrafı bay Staveley Bulford’dan temin ettiğim zaman medyumun kim olduğunu bilmiyordu. Onu, Hudson’un diğer tezahür neticeleri ile mukayese ettiğimde, onun, tam mânası ile Hudson’un olduğuna şüphe etmedim. Onun, elde ettiğđ bütün ruhsal görüntüler sanki bedenlenmişçesine tecessüm ediyorlardı...”

Res. 3 — Ruhsal görüntünün tüllere bürünmüş olarak tezahürü Hudson'un ilk fotoğraflarından.

Res. 4 — Yoğunlaşmış ektoplazmik tüllerle bir ruhsal görüntü.

Hudson'un elde ettiği ruhsal resimlerin ekserisinde tamamen ektoplazmik tüller gözüküyor, bu tüller, görüntünün adeta bütün bedenini sarıyor. Robert Bour-snell'den başka diğer foto medyumların elde ettikleri ne-ticelerde ise sadece bir baş görünür. Hudson'un kilerde ise, adeta materyalizasyon veya etherializasyon varı bir görünüş vardır ve görüntü, sanki poz verenle al kadar-dır, ona   ek v.s. veriyor gibidirler.

Ruhsal görüntünün meydana gelmesindeki ruhi me-todu bana izah eden meslektaşım Gerry Clarke, şöyle diyor:

“Binden fazla metod olduğuna eminim. şahsen ben ondört çeşit tipte tezahür gördüm. Tipden kastım, ruh-sal görüntüyü belirli kılan ektoplazmik detay v.s. dir.”

Gerry Clarke'ın fotoğrafçılık alanındaki geniş bil-gisi ve ruhsal fotoğrafçılık tecrübesiyle geçmiş yılların verdiği görgü, ona, tanınmış ruhsal fotoğrafçıların te-zah r ettirdikleri görüntülerin tarzlarına bakarak han-gisinin kime ait olduğunu kesinlikle teşhis yet neğini vermiştir.

Ruhsal fotoğrafçılığın ilk yıllarında alınan sonuç-l rın doğruluğundan normal olarak şüphe edilmiş ve el-de edilen fotoğraflardaki görüntülerin ikinci poz oldu-đu ileri sürülmüştü. Daha sonra izahına ge e eğim kon-trol şartlarında görüleceği gibi, medyumun değil maki-neye dokunması, aynı odada dahi bulunmaması gerek-tir. Araştırıcılar, fotoğrafın çekimini ve banyo edilme-sini bizzat kendileri yapmışlardır; filmleri kendileri ge-tirmiş, hazırlıklarını kendileri yapmışlar ve fotoğraf  e-kimi sırasında medyum uzakta tutulmuş. Fakat, bu ted-birlere rağmen, ruhların görüntüleri daima tezahür et-miştir. Hatt , fotoğraf makinesinin keşfinden evvel  l-m ş kimselerin de görüntülerine rastlanmıştır.

Bir süre önce, elimdeki bu fotoğraflardan birkaçını, İngiltere'deki Cinayet Masası mensuplarından emekli bir zata gönderdim, kendisi onbeş sene Cinayet Masası Fotoğrafçılık Servisinde çalışmıştı. Fotoğraflarda çift poz veya negatifleri üzerinde herhangi bir müdahaleye rastlamadığını beyanla: “Anladığım kadariyle bunlar tam manası ile temiz fotoğraflardır. Dünyanın herhangi bir yerindeki bir kanun merciinden veya meslek erbabından gerçeklikleri hakkında karar alınabilir” diye fikrini anlattı.

Ondokuzuncu asır içerisinde yetişmiş olan ruhsal fotoğrafçıların çoğu tanınmış ve meşhur olmuşlardır. Ruh alemindeki bedensiz dostlarımız, fotoğraf denen bu icat vasıtası ile tezahür edebilmenin yolunu bulmuşlar ve ondan mümkün olduğu kadar istifade etmişlerdir. Şüphesiz bu tezahürlerin hepsi kayıtlara geçmemiştir. Fakat fotoğraf medyumluğunda isim yapmış Slater, Parkes, Beattie, Guppy, Jones, Thomson, Reeves Duguid, Hudson, Hope, Marcroft ve Lynn, Amerikalı Mumler ve Fransız Bugued gibi kimseler ortaya yeterli sayıda olay koymuşlardır. 1901, yirminci asrın başı ise, Mr. R. Bournsnell gibi bir isim yetiştirmiştir. Ondan bu yana yetişmiş pek çok fotoğraf medyumlarını bizzat keşfettim. Bundan birkaç yıl evvel ruhsal fotoğrafçılık kadar heyecan verici olan, televizyonda ruhi tezahüre şahit oldum. Bu husustaki geniş izahatımı “Medyomluk” adı altında yayınlayacağım daha büyük eserimde vereceğim.

Ruhsal fotoğrafçılık hakkında edindiğim tecrübeler göre, bir fotoğraf elde etmek için yüz sene evvel, nasıl bir seans odasına lüzum olmuşsa, bugün de aynı metodun geçerli olduğuna inanıyorum. Modern fotoğrafçılık, ruhların bu tür tezahürlerine daha da kıymet kazandırmıştır. İkinci kısımda, ruhsal fotoğrafçılığın 1909 dan sonrasının hikâyesini nakledeceğim.

BÖLÜM II

Ruhsal fotoğraf, fotoğrafı çeken veya poz verenden birinin medyum tabiatlı olmasının bir neticesidir ve bu meleke geliştirilebilir. Bu olayların çoğunda medyum, fotoğrafı çeken kimsedir. Fakat poz veren kimsenin medyum olduğu olaylar da biliyorum. Medyumluğunun poz verenin yapmış olduğu bir fotoğraf bende vardır, bu tezahürde beş adet ruhsal çehre birden belirmiştir. Bir trans-medyomu olan bu kadın medyum, sağlığında bizim çok yakın arkadaşımızdı.

Bu olayda fotoğrafı çekenin ne konu ile bir ilgisi, ne de ruhi irtibata dair bir bilgisi vardı. Medyumun ise, bir gayesi varmış; ölmüş küçük yeğeninin ruhsal bir fotoğrafını elde etmek. Fotoğrafta görüntü bir yerine beş olmuş; bunlar aynı ailenin ölmüş olan beş neslini temsil eden fertlere aittmiş. Tabii bunların teker teker teşhisi aylar sonra olmuş. Fakat orijinalinden yapılan reproduksiyonlar başarılı olamadı, bu bakımdan bu fotoğrafı bu kitapta neşre edemedim.

Mumler ve Hudson'dan sonra, ruhsal fotoğrafçılıkta Edward Wylie gelir. Wylie, İskoçyalı bir asker ailesine mensuptur. Ayrıca kendisi de bir yüzbaşı olarak Yeni Zellanda'da vazife görmüştür. Ordudan ayrıldıktan sonra Kaliforniya'ya gidip yerleşmiş. Bu bakımdan ona Amerikalı medyum denildi.

Wylie, İngiltere ve diğer Okyanus aşırı memleketlerden kendisine gönderilen madalyon, bir tutam saç v.s. gibi objelerin fotoğraflarını çekerek ruhsal resimler zaptedebilen fevkalâde bir medyumdu. Onun tezahürleri, diğer medyumlarınkinden daha büyük, adeta bir portre gibi oluyordu. (Res. 5) de Bn. Annie Bentley'in

Res. 5 — Wylie tarafından çekilen ilginç bir fotoğraf.
Burada Manchesterli Bn. Annie Bentley poz ver-
miştir.

poz verdiği bir fotoğrafta ruhsal bir görüntü görül-
mektedir. Fakat bu ekstra görüntünün teşhis edilip edil-
mediği hakkında bir malûmatım yoktur.

1909 yılı başlarında İngiltere’de ciddi araştırmacılar-
dan bir grup, Wylie’nin ruhsal kabiliyetini denemek için
kendisine saçlarından birer perçem göndererek, bunla-
rın fotoğraflarının çekilmesini istediler. Neticede grup-
tan her biri tatmin edici birer delil elde etti: Fotoğraf-
larda tezahür eden görüntüler, kiminin ölmüş bir ak-
rabası, kiminin de ölmüş bir dostuna aitti. Wylie, 1909
Eylülünde, ilgili bazı araştırmacıların daveti üzerine İs-
koçya’ya geldi, Rothesay, Glasgow, Londra, Rochdale ve
diğer şehirlerde ruhsal fotoğrafçılığa dair gösterilerde
bulundu. Çekilen resimlerin %60’ında ruhsal görüntü-
lere rastlandı ve bunlardan %25’inin çoktan ölmüş kim-
selere ait olduğu teşhis edildi. Gerek bir eşya gönderen
ve gerekse bu gösterileri esnasındaki müşterilerini,
Wylie’nin tanımadığı ise bir gerçektir.

İçinde bulunduğumuz asrın başlarında ise, ruhsal
fotoğrafçılıkta iki isim başta gelmektedir: Wearncombe
ve William Hope. Bunlardan ikincisi Crewe topluluğuna
mensuptu ve hayret verici tezahürler meydana getiri-
yordu. Wearncombe’ye gelince, Sir Arthur Conan Doyle
“Spirit Photography” isimli kitabında ondan bahseder.
O, benzerlerinin kat kat üstünde şahane ruhsal fotoğraf-
lara aracılık etmiştir. Wearncombe, Somerset Bridge-
water’de fotoğrafçılık yapardı; bu, onun mesleği idi. Gü-
nün birinde, müşterilerinin negatifleri, belli belirsiz bir
takım görüntülerle karmakarışık olmağa başladı. Bu
yüzden paraca ziyana uğradı ve neticede işi yürütemez
oldu. Onun, ruhsal müdahaleleri incelemeye başlaması
bu sebeptendir. Bir müddet sonra buna, kendisinde mev-
cut bir melekenin sebep olduğunu öğrenen Wearncombe,

Res. 6 — Bay Edgar Owen'in annesinin ruhsal fotoğrafı.
Kadın fotoğraf çektirildiğinden 35 sene evvel ölmüştü. Poz veren Edgar Owen'dir.

bu melekesini geliştirmeğe girişti. Ve kısa bir zamanda meşhur, profesyonel bir ruhsal fotoğrafçı oldu.

Wearncombe'nin şöhreti gittikçe yayılıyordu. O sıralarda Bridgewater'de Psişik İlimler talebesi olan bayan Humphtey, Wearncombe'nin medyumluk kabiliyetini bir kaç defa denedi ve onu fevkalâde kabiliyetli buldu. Sir Arthur Conan Doyle onunla iki deneme yaptı ve her ikisinde de muhtelif ruhsal tezahürler elde etti. (Res. 6) da Bay Edgar Owen'in poz verdiği bir fotoğraf görölüyor. Bu fotoğrafta 35 yıl evvel ölmüş olan annesinin ruhsal hayali tezahür etmiştir. Bu resim 1915 de Wales, Cardiff'de çekilmiştir. Fotoğrafın orijinali, Başkan Roosevelt'e, bizzat kendi annesinin öldüğü sıralarda takdim edilmiş ve başkan, bir takdir ifadesi olarak resmi imzalamıştır.

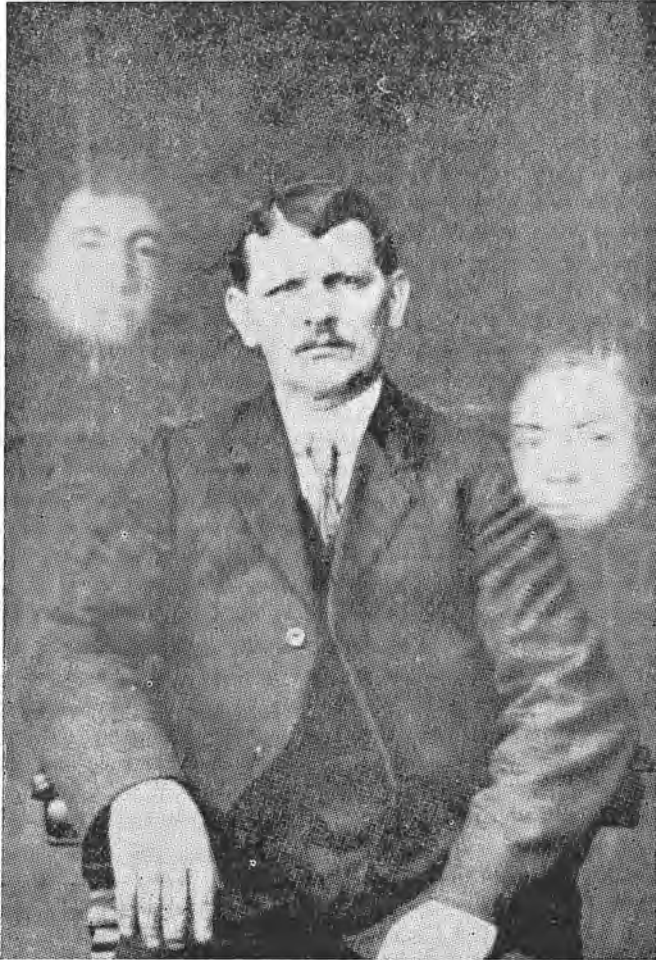
Bendeki fotoğraf, bizzat Edgar Owen'e aitti ve fotoğrafın arkasında, altı imzalanmış şöyle bir kayıt bulunmaktadır:

"Bu fotoğraf tamamen gün ışığında, öğleden sonra iki sularında çekilmiştir. Fotoğrafın çekilmesi için daha önceden bir randevu yapılmamıştır. Ayrıca Wearncombe ile tanışmıyorduk. Onun, uzun seneler evvel ölmüş olan annem hakkında ve benim hakkımda hiç bir bilgisi yoktu."

Yine devamla, "Annemin ruhu ve başka ruhlar, medyumlarla yaptığım seanslarda bu fotoğrafa dair atıflarda bulundular. Değer verdiğim böyle bir fotoğrafa malik olmamdan dolayı onlar da memnun olduklarını belirttiler."

Bu fotoğrafın kayda değer noktaları şunlardır: Ruhsal şeklin şeffaflığı; Edgar Owen'in kolu ve sandalye, görüntünün elbiselerinden gözüküyor. Ruhsal fotoğrafçılıkta böyle boy olarak ruhsal görüntü müstesna bir haldir diyebiliriz. Genç annesinin böyle bir fotoğrafı-

nın hiç bir zaman, sağlığında çekirmiş olmaması, o'ayn sıhhatli oluşuna dair kanaatleri büsbütün kuvvet-

Res. 7 — Sağında karısının teyzesi, solunda ise koruyucu varlığı tezahür etmiş olan bay Frank Bowden'in bir fotoğrafı.

lendirmiştir. Wearncombe'nin elimde bulunan diğer fotoğraflarında tezahür ettiği görülen ruhsal çehrelerin de bir foto-medyom olan Wearncombe'nin hiç tanımadığı kimselere ait olduğuna inanıyorum. Mesela (Res. 7) de görülen fotoğraf Bay Frank Bowden'e aittir, sol tarafında görülen şekil, karısının teyzesine aittir, bir kaç sene evvel Avustralya'da ölmüş ve hiç tanışmamışlardı bile. Hatta bu kadının hayatta iken herhangi bir fotoğraf çekirmiş olabileceği bile şüphelidir. Sağ tarafında görülen ise Bay Bowden'in koruyucu varlığı olduğu söylenmiştir.

(Res. 8) deki fotoğraf, Bay Bowden'in damadı Bay W.C. Rayden'dir. Bu resimdeki görüntüyü aile efradından hiç kimse tanıyamamış, neden sonra toplantılarına iştirak eden bir kadın o tezahürün, Devon'da ölen kız kardeşine ait olduğunu hayretle teşhis etmiş. Bu kadın sonradan, kız kardeşinin resmini Devon'daki ailesinden temin ederek bunu ispatlamıştır. Bu olay da diğerleri gibi ölümsüzlüğün ve kamera aracılığı yapılabilen ruhsal irtibatların bir delili olarak zikredilebilir.

1862 de Mumler'den sonra, ruhsal fotoğrafçılığın devam edegelmekte olduğunu görüyoruz. Yine çağımızın başlarındaki meşhurlardan biri de, İngiltere, Cheshire'de Crewe topluluğundan William Hope'dur. Çalışma arkadaşı Bayan Buxton'la birlikte, 1910 Martından 1933'e kadar yani kendisinin de ruh alemine geçtiği tarihe kadar 2.500 den fazla ruhsal görüntü fotoğrafı elde etmiştir.

William Hope 1868 de Patricroft'da doğmuştur. Genç yaşta, Lancashire'de, Salford yakınlarında, Pendleton'da, temizleme ve boyama işlerinde çalışmaya başlamıştır. 1905 de kendisindeki medyomluk melekesinin farkına vardı. Bir pazar günü öğleden sonra, bir arkadaşının resmini çekmişti, yani çinko levhayı developpe ederken

(o devirde cam plaka veya film henüz bilinmiyordu)
bir hayli üzüldü, zira plaka'nın beyaz bir leke ile bo-

Res. 8 — Ölümsüzlüğün ilginç bir delili.

zulmuş olduğunu gördü ve buna güneşin sebep olduğunu düşündü. Esasında, o gün görülen beyaz leke, onun ilk ruhsal görüntü fotoğrafıydı. Arkadaşının senelerce evvel ölmüş olan kızkardeşine ait bir görüntüyüdü. Hope'un tedricen gelişen medyomluk şöhreti, esas anlatmak istediğimiz mesele değildir. Fakat, onu, birçok denemelere tabi tutmuş olan Sir Arthur Conan Doyle'un, onun hakkında söylediklerini hatırlarsak Hope'u daha ilmi açıdan değerlendirebiliriz. Sir A.C. Doyle, şöyle diyor: "Onun medyomluğu hakkında sayısız delillere sahibim." Bay Hope ve onun seans odası arkadaşı Bayan Buxton için de "Ruh Fotoğrafı Hakkında" isimli kitabında, "Bayan Buxton'un medyomluk kudreti Hope'un kiyle bir uygunluk gösteriyor. Hope'un daha evvel, yalnız başına vardığı neticeler olmasına rağmen, kuvveti Bayan Buxton'la birleştiğinde daha kudretli olmaktadır" demektedir.

William Hope'un bu hikâyesini Bayan Buxton'un, arkadaşım olan oğlu Bay Percy Buxton'dan istedim. Percy ve kızkardeşi, anneleri Bayan Buxton'un Hope'la, hayat boyu süren işbirliği hakkında yeterli bilgi verebilecek, halen hayatta olan yegâne kimselerdir. "Annem" diyordu Percy, "hakikatte bir foto-medyum değildi, fakat onun, gördüğüm en iyi fizik medyum olduğunu kuşkusuz söyleyebilirim. Annem bir ara, fizik medyum olarak kalmakla, Hope ile ruhsal fotoğrafçılıkta karar kılmak arasında bir seçme yapmak mecburiyetinde kaldı, neticede Hope ile çalışmağa karar verdi".

Hope ile Bayan Buxton'un karşılaşmaları tesadüfen bir toplantıda olmuştur. Percy, Crewe topluluğunun hikâyesini bana şöyle anlattı: "1905 de, annem ve babam Crewe'de, Baker sokağındaki bir spiritualist toplantısına gitmişlerdi, orada yapılan bir seansta konuşan ruhsal varlık, annemin kuvvetli bir medyomluk meleke-

sine haiz olduğunu söylemiş, bilâhare, orada bulunan Bay Hope da, kendi fotoğraf tezahüründen bahsetmiş. Kısa bir zaman sonra o adreste bir topluluk meydana getirmişler.” Bu grup sonraları dünya çapında bir isim yapmıştır.

Topluluğun kurulduğu günlerde, grupta şu kimse-ler vardı: Bay ve Bayan Buxton, Bay ve Bayan Ford, Bay ve Bayan Vigurs ve William Hope. Topluluğun ismi de “Crewe” olmuştur. “The Case for Spirit Photography” isimli kitabında Sir Arthur Conan Doyle, topluluğu ku-ranın Archdeacon Colley olduğunu yazarsa da, vermiş olduğum yukarıki bilgiden de anlaşılacağı üzere bu doğ-ru değildir. Crewe topluluğu üyeleri bazı iş sebeplerin-den dolayı yavaş yavaş dağılmış ve grupta, netice iti-bariyle sadece Bay Hope, Bay ve Bayan Buxton olmak üzere üç kişi kalmışlar. Bu iki meşhur medyomun, med-yomluk arkadaşlığı Hope’un ölümüne kadar (1933) sür-müştür.

Hope’un ölümünden sonra başka bir topluluk kur-dular, bu topluluğa tanınmış medyom Lilian Bailey de girdi. Bu seferki toplulukta daha felsefî bir hava hakim-di ve hiç bir ruhsal tezahür meydana gelmiyordu. Bayan Bailey’in Londra’ya taşınması ve Percy Buxton’un da askere çağırılması ile grup tekrardan 1941 de dağıldı.

Anglikan kilisesinin tanınmış ve bilgili mensupla-rından Archdeacon Colley, Crewe topluluğu ile sıkı bir temas kurmuştu. Hope, topluluğun faaliyete ilk geçtiği zamanlarda onunla tanışmak şansına kavuşmuştu. Ti-tiz bir araştırmacı olan Archdeacon, Hope’u pek çok dene-melerden geçirdi. Sonunda Hope’un büyük kabiliyetine kanaat getirdi ve takdirinin bir belirtisi olarak gruba esaslı br fotoğraf makinesi hediye etti. Grup bu saye-de güzel bir fotoğraf makinesine sahip olmuştur. Bu ma-kine bugün, Percy Buxton’da bulunmaktadır.

7 Kasım 1910 da grup, Buxton fotoğrafçılar klübü başkanı Bay William Walker tarafından ziyaret edildi. Kendisi bilgili ve çok hassas bir fotoğrafçıydı. Hope ve grubunun çalışmaları çok ilgisini çekti. Son yıllarda söylenenlerin aksine Bay Walker, Paget baskı usulü ile ve medyumların da yardımı ile ilk renkli ruhsal fotoğrafı elde etmeği başarmıştır.

Bay Walker, grubu ziyareti esnasında, katıldığı bir seanstan sonra bizzat kendisi tarafından iki sayfalık bir zabıt tutulmuştur. Diğer hazır bulunanlar tarafından da imzalanmış olan bu çalışma zaptı şimdi bende bulunuyor. Onda şöyle kayıtlar dikkati çekiyor: “Birinci klişe Bay Hope, ikinci klişe Bayan Buxton tarafından ekspozite edilmiştir.” “Aşağıda imzası bulunan bizler, bugün kamera vasıtası ile psişik veya ruhsal fotoğraflar elde ettik, buna bizzat şahit olduk.” Denemeden önce ve fotoğrafların çekimi esnasında alınmış olan kontrol tedbirleri etraflıca anlatılmaktadır. Tutanakta, Bay Walker’ın fotoğrafçılık sahasında 35 senelik tecrübe sahibi oluşu, 25 seneden beri de spiritualizma alanında araştırmalarda bulunduğu v.s. anlatılmaktadır. Özet olarak tesbit edilmiş detaylar, bir denemede gereken bütün titizliğin gösterilmiş olduğunu belirtmektedir. 1910 dan itibaren William ve Hanry Walker kardeşler, Bayan Buxton ve Hope’la birlikte ruhsal fotoğraflar üzerinde sayısız denemelerde bulunmuşlardır. Bu denemelerden birinde elde ettikleri bir fotoğraf şimdi bende bulunuyor, oradaki tezahür gayet net görülmektedir.

Hiç şüphesiz William Hope, Bayan Buxton’un psişik kuvvetinden bir hayli destek görmüştür. Düşünce fotoğrafları çekmekle ün yapmış bir Japon Profesörü olan Dr. Fukurai, Bay Hope ile yapmış olduğu başarılı bir denemeyi izah ederken, Bay Hope’un sağ eliyle objek-

tifin kapağını açarken sol elini de Bayan Buxton'un üzerine koymuş olduğunu anlatır. Hope'un bütün diğer denemelerinde bulunanlar da aynı şeyi söylemektedirler.

William Walker'ın 6 Mayıs 1912'de Hope ile yapmış olduğu bir denemede negatifi banyo ettiklerinde, meşhur Titanik gemisi faciasında ölen Bay W. T. Stead'in yazılı bir mesajını almışlardır. Mesaj şöyledir: "Sizinle irtibatı devam ettirmeğe çalışacağım. W. T. Stead."

Bay Stead, her türlü psişik tezahürlerle pek çok ilgilenirdi. Son Amerika yolculuğuna çıkmazdan evvel, İngiltere'de iken Walker ve Crewe grubu ve Hope'un medyumluğu hakkında uzun uzun konuşmuşlar ve ayrılmazdan önce Walker'den, yeni gelişmelerden "kendisini haberdar" etmesini istemişti. Bu ruhsal mesajın yazısı pek net değilse de Stead'in ruhsal irtibatına dair bir delil olarak gösterilmektedir. Bu fotoğraf bugün Surrey'de yaşamakta olan kızı Bayan Estella Stead tarafından bana verilmiştir.

23 Ekim 1951 de Estella Stead'den aşağıda nakledeceğim bir mektup aldım. Ayrıca, ruhsal fotoğraflar albümünü göstermek üzere beni davet de ediyordu.

"Crewe grubu, Bay Hope ve Bayan Buxton'la pek çok kereler denemelerde bulundum. Fotoğraflar çekilmeden evvel yapmak istediğim her türlü kontrole sabır gösterdiler."

"Hiç şüphe yok ki, William Hope ve Bayan Buxton işbirliği, olağanüstü sonuçlar vermiştir. Çalışmaları boyunca, ölümsüzlük ve ruhsal irtibatın gerçekliğini ispat yolunda büyük işler başarmışlardır."

"Babamın, bahsettiğiniz mesajı bir tek klişede vermiştir. Klişe, kamera içinde poza tabi tutulmamıştır. O denemede, klişeler kutu içerisinde bulunuyordu. Bay Hope ve Bayan Buxton ve ben, kutunun üstüne ve altına ellerimizi tuttuk, ruhi tesir akımını temin ettik.

Bay Hope'un rehber ruhu, benden, kutuyu karanlık oda-
ya götürüp içindeki klişelerden en alttaki ikisini çıkar-
mamı istedi. Gittim isteneni yaptım, kontrol işaretimi
de yaptım. Develope sırasında en alttaki boş çıktı, onun

Res. 9 — William Hope, bu şahane fotoğrafı sıkı kontroller
altında çekmiştir. Meşhur W.T. Stead'in ektoplazma
ile çevrilmiş olarak tezahürü; poz veren kızı ile bir-
likte görülüyor.

üstündeki ikincide ise mesaj ve babamın çizilerek yapılmış silik bir portresi vardı.”

Res. 10 — Maske görünüşlü bir ruhsal tezahür.

“Başka bir gün de bizzat kendim iki klişe satın alarak gittim, deneme başlayınca ya kadar gözlerimi klişelerden ayırmadım. Bay Hope, bu klişelerle benim iki fotoğrafımı çekti. İlkinde babam olduğu teşhis edilebilen büyük bir yüz resmi beni adeta kaplıyordu. İkincisinde ise yine babamın bir portresi yanımda tezahür etmiştir.” (Res. 9).

“Daha sonraları yaptığım başka denemede, her zamanki gibi, sıkı kontrolümü yapmıştım. O fotoğrafta da ölmüş bulunan iki erkek kardeşimin gayet net olarak görülen ruhsal görüntülerinin çıkmış olduğunu gördüm.”

Frederic White, “W.T. Stead’in Hayatı” biyografisini iki kalın cilt halinde 1925 de bastırdı. Orada Stead, Fleet Street’in (Londra’nın basın semti) en akıllı ve en parlak gazetecisi ve ender rastlanan insanlardan biri olarak gösterilmektedir. Böyle bir adamın ölümsüzlüğü ispat için her türlü imkânı kullanarak irtibat kurmasında bir fevkalâdelik olmasa gerek.

Hope’un ruhsal görüntü fotoğraflarının çoğu, incelenmeğe değer. Onlar bize, bu tip medyumluk hakkında pek çok bilgi verebilir. Bu sebeple, koleksiyonumdan bunlardan bazılarını seçtim. Onları incelediğimizde, ruhların, kendilerini tezahür ettirebilmeleri için değişik teknikler gösterdikleri görülür.

(Res. 10) da poz verenin yanında tezahür etmiş babası görülüyor. Ruhsal çehrede, normal fotoğrafta olması icabeden gölgeler bulunmamaktadır; daha ziyade bir maske görünüşündedir.

(Res. 11) deki varlık, sanki tezahür edeceği yer hususunda tereddüt etmiş de neticede gelmiş kamera içindeki klişeye çarpmış gibi bir intiba veriyor.

(Res. 12) de ektoplazmik tüllere dair güzel bir misal görülmektedir. Tüllerin arasından ruhsal çehre belirmiş. Poz verenler Bay ve Bayan Pogh of Middlesbrogh’-

dur. Bu karı koca, bizzat kendi evlerinde, Crewe topluluğu ile, hemen hepsi teşhis edilebilen, pek çok ruhsal görüntü elde etmişlerdir. Bay Pogh'un kendisinde de foto-medyomluk kudreti mevcuttu. Bay Hope'la yaptığı denemelerin birinde ruhsal yazı ile bir de mesaj aldı. Bu basit bir mesaj değildi, bir mâna ihtiva etmekteydi:

Res. 11 — Ruh burada bazı hamlelerde bulunmuştur.

Res. 12 — Fktonlazma bürümcüğünün güzel bir örneği.

“Aziz dostl r:

Muvaffakiyetleriniz için olan al kamızı, sizi ikna edecek şekilde ispatlama a muktedir ve arzuluyuz. Bu hususta elimizden geleni yapacağız. Sizden tek iste imiz, dürüst ve namuslu h k md r ki, bunun temin edileceğini hissediyoruz — Tanrı sizleri korusun.”

Hope’un rehber ruhlarından birisinin ruhsal yazı tezahürü yaptırabilme gücüne sahip olduğu açıkça görülüyor. Diğer yazı tezahürlerinin, irtibat kuran başka ruhlara ait oldukları ve hayattayken kullandıkları yazıları ile aynı karakteri taşıdıkları g r lm  t r.

Bu yazı tezahürlerinin en iyi ve net olanı Archeocon Colley’in elinde bulunmaktadır. Bu mesajın kimden geldiğini bir türlü   renememi tim. Bunu, günün birince Percy Buxton’dan öğrendim, ismi Mr. Brown imiş, fakat hayatta iken kimin nesi olduğunu   renemedim.

Cheshire, Neols’da Bay ve Bayan Coton’lara yaptığım kısa bir ziyaretimde, Sam Greenhall’e rastladım, kendisi Lancashire, St. Helen’de ya ar. Orada  ehir Meclisinde mimar m  avir olarak vazife görür. Kendisi, medyum olan annesi ile birlikte Hope’un pek çok seanslarında bulunmuştur. Bu seansların birinde, bir ak am, bir d z neye yakın fotoğraf  ekilm  ti. Çekilen fotoğraflardan birinde Sam poz vermiş ve netice olarak senelerce evvel  lm   bulunan ablasının ruhsal çehresi tezahür etmişti.   in enteresan tarafı, ablası hayatta iken hiç bir fotoğraf  ektirmemi  olmasıdır.

Sam,   denemede yapmış olduğu kontrolü şöyle nakletti: “Plakayı bizzat kendim satın aldım ve medyumun ona el s rmemesine dikkat ettim. Plakayı ambalajından çıkarıp kameranın içine kendim yerle tirdim. Resmim çekildikten sonra, plakayı makinenin içinden kendim çıkardım. Develope edilirken de Hope’un tepesine dikildim. Tezahür etmiş olan çehreyi, annem ve ben derhal

tanıdık, bu ablamdı.” (Res: 13) de Sam ve ablasının ruhsal tezahürü gayet net olarak görülmektedir.

Bu küçük kitap, Hope’un ruhsal fotoğrafları hakkında daha fazla bilgi vermeğe elverişli değildir. Hope’un 1933 de ölmesiyle onun şaşırtıcı medyomluğu da sona ermiş oldu. 24 sene gibi kısa bir zamanda 2.500 ruhsal fotoğraf tespit etmiş olması, bugüne kadar hâlâ kırılmamış olan bir rekordur.

Res. 13 — Hayatta iken hiçbir fotoğraf çektirmemişti.

BÖLÜM III

Tom, Northumberland, Newbiggin'de yaşayan bir madenci idi. İngiliz Psişik İlimler Kolejinin denemele-
rinde başarılı bir süje olmuştur. Aynı devrin bir başka
ruhsal fotoğrafçısı Jim Patterson'un mesai arkadaşı idi.
Müstesna bir medyum olmasına rağmen, bu halinden
pek de hoşnut değildi. Pek çok apor hadisesi tezahür et-
tirmiştir. Medyumluğu 1913 de kendi topluluğu içeri-
sinde gelişti. 1926 ya kadar fizik tezahürlerle uğraşma-
dı. Bu yıllarda mesleğini de bırakarak profesyonel med-
yum olarak çalışmağa başladı.

Tom Lynn, 1930 yılı başlarında, şimdi "The Greater
World" dergisinin sahibi ve "Christ Mission" ile "The
Greater World Christian Spiritualist League" isimli iki
kuruluşun başkanı olan dostum Ella Sheridan'ın Carlis-
le'deki evinde başarılı bir fizik seansı yapmıştı:

"Seanstan evvel Tom'u yatak odasına aldık, kocam
ve diğer erkek misafirler onu, iç çamaşırları ve çorapla-
rına varıncaya kadar soydular. Kocam ona kendi çama-
şır ve elbisesini giydirdi. Sonra da Tom'u, sadece başı
dışarıda olmak üzere, hazırlanmış olan torbaya sokup
torbanın ipini de boynundan güzelce bağladık. Düğüm
yerleri kırmızı mumla mumlandı ve üzeri mühürlendi
ve öylece odanın bir köşesine yerleştirildi, önüne per-
de çekildi. Bundan daha sıkı tedbir alınmış bir seans
düşünülemez."

"Perdenin çekilmesinden kısa bir zaman sonra hi-
rılıtlı bir takım sesler duyuldu, bilâhère Tom'un İrlan-
dalı şivesiyle sesini duyduk, konuşmağa başlamıştı. İr-
tibatın başladığını anladık. Odada aniden rüzgâr esin-
tisi başladı (hava soğuk idi ve bütün pencereler kapalı

idi) perde bir hayli dalgalanıyordu — tezahür başlamıştı rüzgârla — ben perdenin yanında oturuyordum, dizlerimin üzerinde bir mendil duruyordu, rüzgâr çoğaldı, bu arada mendilim uçtu, perdenin aralığında gözden kayboldu ve beş on saniye sonra tekrar geri gelip kucığıma düştü.. fakat bir tavşana benzer şekilde; başı ve kuyruğuyla; dürülmüş katlanmış olarak... Perdenin aralığından medyum olduğu gibi görülüyordu, torbanın içinde bıraktığımız gibi.”

Tom Lynn’in pek çok ruhsal fotoğrafı vardır ben de. Bu fotoğrafların bazılarındaki ekstra görüntünün etrafındaki ekto plazmik hale, zar’a benzer bir yapıda, bazılarındaki ise daha kesif haldedir. Sir Arthur Conan Doyle’un da belirttiği gibi, bu zar sanki önceden yapılmış sonra yerine getirilip yerleştirilmiş izlenimini veriyor.

(Res. 14 ve 15) şahane neticelerdir, sanki benzetilmiş veya biçimlenmiş ince ekto plazma zar’ının şeffaflık teorisini açıklıkla ispatlamaktadır. Tekrar tekrar kullanılıp çehre veya yazı figürleri haline getirilebilir. Bu fotoğraflardaki yazı ve noktalar halindeki çizgilerin birinin aynı olduğu açıkça görülüyor. Sadece ekto plazma şeklinde bir değişiklik var.

(Res. 14) de poz veren Tom Lynn’dır. (Res. 15) de ise Jim Patterson’dur. Patterson, tanınmış şifacı ve foto-medyumdur. Res. (14 ve 15) de bulunan yazıların arasındaki tek fark, birisinde “Patterson” isminin ilâve edilmiş olmasıdır. Lady Doyle, yazının kocasına ait olduğunu tasdik etmiştir.

Bu yazının hakikaten, ölmüş Sir Arthur Conan Doyle’a ait olduğunu ispata ilâve olarak, Jerry Clark, Sir Arthur’un sekreterinden, onun bir mektubunu temin etti. Mektup, Sir Arthur’un Afrika turunda iken, sekreterine göndermiş olduğu, el yazısı ile yazılmış bir mek-

tuptur. Jerry Clark, bu mektubun fotokopisini çekmiş; o mektupta görülüyor ki, Sir Arthur, büyük harf “D”yi iki şekilde kullanıyor. Mektuptaki imzada “D” harfini matbu büyük harf ile yazmış. Fotoğraftaki imzada bu-

Res. 14. — Ruhsal yazı tezahürlerinin en ikna edicilerinden bir örnek. Poz veren Tom Lynn.

Res. 15 — Ruh tekrar yazıyor. Bu defa poz veren Jim Patterson. Ruhsal yazar Sir Arthur Conan Doyle dir.

lunan “D” ise mektubun başındaki “Dear” kelimesindeki “D” gibi yazılmış.

Lynn’in kamera medyomluğu hikâyesini yerimizin darlığından burada kesip Glasgow medyomu David Duguid’e geçiyorum. 1832-1907 yılları arasında yaşamış olan David, meşhur “Hafed Grubu”na mensuptu. Onda ruh fotoğrafçılığı yanı sıra trans-ressamı medyomluğu da vardı. Bugün trans-ressamı medyomu olarak bir tek kimseyi tanıyorum, o da John Cotton’dur. 1961 de Cheshire’e yaptığımız ziyaret esnasında, şifacı olarak da bilinen John Cotton, transa girdi, gözleri kapalı, yağlı boya ile 16 dakika gibi kısa bir zamanda, ölmüş kayın validemin 24×20 ebadında bir portresini tamamladı. Bu sırada bazı İtalyanca kelimeler de konuştu ki, kendisi bu lisani hiç bilmez. Kaynanam hakkında hiç bir bilgisi olmadığı gibi, onun her hangi bir fotoğrafını da görmemiştir.

Duguid, tamamen karanlıkta ve fotoğraf makinesi veya başka vasıta kullanmadan fotoğraf tezahür ettirmesiyle tanınmıştır. Bu tip medyomluk çalışmalarına “Psişigrafi” veya “Skotografi” denilmektedir. Bunu, düşünce kudreti tesiriyle husule getirilebilen “Totografi” veya “Nengrafi” ile karıştırmamak lâzımdır.

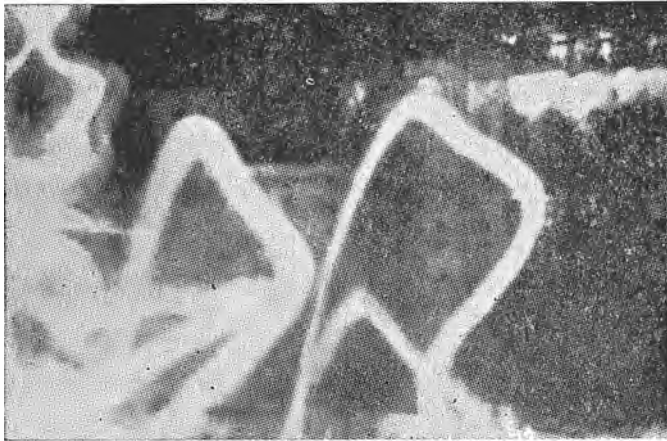
David Duguid, cahil bir insandı. Medyomluğunun meyveleri, kendi bilgi kapasitesinin çok üstündedir. Bunlarda görünmeyen üstün müessiriyetin maddeye olan hakimiyeti açıkça görülüyor.

David’in elimde olan ruhsal fotoğrafı, Glasgow’un tanınmış ailelerinden Andersonların ölmüş küçük kızına aittir. Fotoğraf, 1892 de, çok sıkı kontroller altında çekilmiştir. Poz verenler Bayan Glendinning ve Bayan Anderson’dur. Bayan Anderson, tezahür eden ölü küçük kızın annesidir. Bu fotoğraf, o meşhur seansta alınmış olan pek çok ruhsal fotoğraftan sadece biridir.

Ruhsal fotoğrafların tümünde sadece bir ruhsal

Çehre gözükmez tabii; bazılarında bir çehre veya bir varlık formu, bazılarında ise ektoplazmik yapıda ruhsal ışık radyasyonları tezahür etmektedir. Bunlarda fotoğraflı, makine vasıtası ile ruhlara tezahür ettirdikleri için ruhsal fotoğraf denilmektedir. Bu gibi tezahürlere ekseriyetle “ev toplulukları” seanslarında elde edilir. Şahsen ben seans odalarında, ruhsal enerji ışınları ve başka tertipte tezahürlere bulunduğunu müşahade ettim. Bunların, ruhlardan intişar eden ışık radyasyonları olduğu kanaatindeyim; oda içinde hareket eden ektoplazmik bir şerit intibasını veriyorlar. Bu tezahür hakkında daha fazla bilgi edininceye kadar ona ruhsal enerji denilmesi makul bir izah şekli olacaktır. (Res. 16) Yorkshire, Leeds’de bir seansta çekilmiştir. Ektoplazmik enerji nakli gibi görülüyor... bir hayli kesif...

Elimde bulunan fotoğraflardan en şaşırtıcı olanı, bir materyalizasyona ait olanıdır; aynı fotoğrafta 50 kadar ruhsal çehre de görlmektedir. Fotoğraf çekildiğİ sırada

Res. 16 — Leeds topluluğunda çekilen ruhsal enerji fotoğraflı.

da, şüphesiz hiç bir insan gözü orada hazır bulunan bu ruhsal kalabalığı fark etmemiştir. İnsanı hayretler içinde bırakan bu ruhi faaliyet tezahürü fotoğrafı, 1903 de Amerika'da, Colorado eyaletinin Denver şehrinde Lincoln Hall'de (konferans, konser salonu) düzenlenmiş bir seansta çekilmiştir. Fotoğrafı çeken Bay Alex Martin. Flaş ışığında iki poz çekilmiş, resmin birinde çocuk yüzlerinden teşekkül etmiş uzun bir sütun, bir materyalizasyon şekli ve bu şeklin önünde yığınla çiçek görülmektedir. Fotoğrafın çekildiği salonda ise hiç bir çiçek bulunmamaktaymış. İkinci fotoğrafta ise, 20 kadar ruhsal çocuk yüzünün (materyalize olmuş şekilde) resmi kapladığı görülüyor. Ruhsal kudreti böyle bir fotoğrafla insanın gözü önüne serebilmek için çalışan bir ruh organizasyonunu, insan, hayranlıkla müşahade ediyor.

Amerika aynı devirde bir kaç ruhsal fotoğrafçı daha yetiştirdi, fakat bunlar, Mumler ve Wylie kadar şöhret yapamamışlardır. Bunlardan biri Bay Frank Foster'dır, diğerleri Hausmann ve Washington'lu Keeler, New Yorklu F. Rice'dır. Frank Foster'in fotoğraf çeken olarak değil de poz veren medyum olarak enteresan tezahürleri vardır. Fotoğraflarında, bir kaç tane birden baş tezahürü oluyordu. Bu medyomlara, Parkers ve Reeves'i de ilâve edersek 1900'e kadar olan isim yapmış Amerikalı foto-medyomları belirtmiş oluruz.

Bu son iki medyum, Reeves'in Kanada'ya göç etmesine kadar birlikte çalışmışlardır. Arkadaşı Kanada'ya gidince Bay Parks'ın çektiği fotoğraflarda, beyaz lekeler veya bulut gibi görüntüler göründü ise de, bir türlü net ruhsal bir çehre elde edilemedi. Parks'ın medyumluğu kâfi gelmiyordu, görüntülerin net bir şekilde şekillenebilmesi için, ikisinin kudretinin birleşmesi gerektiğini göstermesi bakımından bu durum dikkate değer bir

olaydır. Bu, ruhsal fotoğrafçılığın henüz bilmediğimiz bir yönüdür.

Şimdi U.S.A.'yı bırakıp dikkatimizi başka memle-

Res. 17 — Tezahür eden bu ruhsal çehrelerin hepsi teşhis edilmiştir. Bunlardan biri bir kaç yıl öncesi ölmüş. Poz veren Bn. Mary Mac Pherson, Canada.

ketlerdeki ruhsal fotoğrafçılığa çevirelim. Kanada'da da foto-medyomlar hemen hemen hiç eksik olmamıştır.

Winnipeg'den (Kanada) Bayan Mary Mac Pherson, bana, bir süre önce mükemmel bir örnek gönderdi. Bir kaç ruhsal tezahürü birden ihtiva eden bu örnek (Res. 17) de görülüyor.

1918-1935 arasında Kanadalı Psişik araştırmacılar, olaylarla dolu 17 faaliyet yılı geçirmişlerdir. Kameralar, ruh alemindeki dostlarımızı fotoğraflarla tesbit etmek için durmaksızın çalışmışlardır. O zamanın Tabipler Odası Başkanı olan Dr. Glen Hamilton'un evinde faaliyet gösteren kendi araştırma grubu, seri halde ve hepsinin de kimlikleri teşhis edilmiş olan sayısız ruhsal görüntü fotoğrafı elde etmişlerdir. Bu fotoğraflar içinde ruhsal fotoğraf ve materyalizasyon fotoğrafları da bulunmaktadır.

Değişik iş ve mesleklerden kadın ve erkek üyeleri olan Dr. Hamilton'un grubunda ayrıca araştırmacı kadro olarak da Dr. Bruce Show, Bay H. A. Green Q.C., Dr. William Creiton ve Bay İsaac Pitblado Q.C. gibi tanınmış ilim adamları da vardı. Bunlar, her denemede akla gelmedik sıkı kontrol şartları içerisinde çeşitli medyumlarla seri denemelerde bulundular. Denemelerde 12 fotoğraf makinesi birden çalışıyordu. Bu çalışmalarda elde ettikleri görüntülerin çoğunun materyalizasyon fotoğrafları olduğu doğrudur. Materyalize olan varlığın, müdahalesi olmadan da vasıtasız olarak fotoğrafı çekilebilmektedir, nitekim Dr. Hamilton'un bizzat kendisi de öbür aleme intikâl ettikten dört yıl sonra materyalize olmuş ve resmi çekilmişti.

Bu toplulukta büyük hizmetleri geçmiş olan medyumlar hakkında nedense pek bir şey bilinmemektedir ve kullanılan isimler de takmadır. Bunlardan başka Bayan Dowen olarak bilinen Bayan Marshall, 1958 de ba-

na bir mektup gönderdi. Bayan Marshall mektubunda, Dr. Glen Hamilton grubunun ruhsal fotoğrafçılık çalışmalarının daha geniş çevreye duyurulması hususunda yaptığım gayretleri övüyor ve memnuniyetini bildiriyordu. Kısa bir zaman önce ölmüş olan bu kadın, fevkalâde bir medyum ve büyük bir leydi idi. Kendisini tanıyanlar, onun bir spiritualist olmadığını her ne kadar iddia ederlerse de, ondan son olarak aldığı mektup, tamamen tersini ifade etmektedir.

“... Hayatımın mühim bir kısmını ruh’un hizmetine vakfettim. Vazifemden çekildiğim şu sırada dünyadaki bütün spiritualist gençleri kardeşçe selâmlar, başarılar dilerim.”

Bu, spiritualist olmıyan bir kimsenin mektubuna hiç benzememektedir. Bu mektup onun, belki de yazmış olduğu son mektup olmuştur, onu ihtimamla saklıyorum.

Mary Marshall’ın fotoğraf hakkında hiç bir bilgisi yoktu ve hayatında her hangi bir fotoğraf çekmiş olduğu şüphelidir. Fotoğraflar, medyumluğu vasıtası ile elde edilebildi. Çalışmalarında “Walter” isminde bedensiz bir ruh ona yardım ediyordu; Walter, 1911 de 20 yaşlarında iken bir tren kazasında ölmüştü. İsmi, Walter Stuart Stinson’du, meşhur Boston medyomu Bayan Margery Grandon’un kardeşi idi. Eniştesi, Dr. C.R.G. Grandon, Amerika Psişik Araştırmalar Cemiyetinde ilmi araştırmalar yapan bir ilim adamıydı.

Dr. Hamilton’un münakaşalara sebep olan çalışma konusu, onun tedbirli ve dürüst tutumu yüzünden aksamamış ve onun beynelmilel alanda tanınmasına engel olamamıştır. Onun ismi de F.W. Myers, Sir Oliver Lodge, Sir Arthur Conan Doyle ve Sir William Crookes gibi isim yapmış ilim adamlarının listesinde olmalıdır. O da onlar gibi çalışmalarını ilmi bir anlayışla yürütmüş ve buluşlarını cesaretle yayınlamıştır.

Dr. Hamilton'un ölümünden sonra Mary Marshall'ın medyumluğu ile alınmış olan en son fotoğraflar, Bayan Sylvia Barber'in kurduğu ve yönettiği yeni bir toplulukta alınmıştır.

Wearncombe'un zamanında, Londra'nın kuzeyinde Bayan Ada Emma Dean isminde bir foto-medyomun faaliyet göstermeğe başladığı görülüyor. Sir Arthur Conan Doyle, bu kadın medyomu şöyle tarif ediyor: "Yaşlıca, ekşi yüzlü, gündelikçi kadın tipi ve ayrıca elinde de muhalifleri için başlıbaşına bir şüphe unsuru küçük bir el çantası..."

Bayan Dean'in fotoğrafçılığı çok ilkel bir durumdaydı, negatiflerini bir masa altında developpe ederdi. Masanın dört bir tarafına ışık girmesin diye eski bezler çivilemişti. İlk tezahür fotoğrafı Sir Arthur'un eline varmıştı, genç bir adamın poz verdiği bu fotoğrafta ruhsal bir çehre tezahürü oldukça net bir şekilde görülmekteydi. Sir Arthur kendine has tetkik ve deneme usulleriyle, onunla bir tecrübeye girişmekte gecikmedi. İlk denemede altı plakaya arka arkaya poz verildi ve hepsinde de ruhsal görüntüler elde edildi. Bunların birisinde ekto plazmik bürümcekler arasında gülen bir kadın çehresi dikkate şayandır. Bayan Dean'in benim elimdeki örneğinde ise kızı Vi Dean poz vermiş, arka planda ve hakim durumda görülen şahane tezahür için, Vi'nin koruyucu varlığı olduğu söyleniyor. Bu varlık başka fotoğraflarda da tezahür etmiştir. Vi Dean'in de daha sonraları bir medyum olduğu anlaşıldı.

Bu güzel koruyucunun yüzü oldukça mükemmel görülüyor; fotoğraftan ziyade bir tabloyu hatırlatıyor. Bu fotoğrafta alışılanın dışında bir husus daha var ki, o da koruyucuya gelen ışığın, poz verene gelen ışığın ters tarafından gelmekte olduğudur. Ben aynı varlığın tezahür ettiği başka fotoğrafını da görmüştüm, orada

Res. 18 — Bn. Deane'in ünlü bir fotoğrafı. Pozu, kızı Vi vermiştir. Burada medyom, kamerası ile güzel görüntülü bir ruhl varlık ile Vi'nin hamisinin şahane resimlerini yakalıyor.

ektoplazmik bürümcekler ve baştaki yıldız daha değışti. Bu fotoğrafta ayrıca bir kızıl derilinin tezahürü de görölmektedir (Res. 18) Bu kızıl derilinin başka fotoğraflarda da tezahür ettiğı görölmüştür.

Bir kaç sene evvel 93 yaşında iken ölen Bayan Dean, 1920 de negatifleri üzerinde ruhsal görüntüler zaptetmeğe başlamıştı ve 14 yıl boyunca yüzlerce ölümsüzlük delili ortaya koymuştur. Her türlü kontrol şartı altındaki tecrübeleri memnunlukla karşılamış renkli, renksiz plaklar üzerinde başarılı olmuştur. Bunlardan en bellibaşlısı Sir Arthur Conan Doyle'un ruhsal tezahürüdür. Sir Arthur'un çehresi ektoplazmik tüller arasında olduğu gibi görölmektedir.

İnteresan bir olay da onun bu hâdisе yaratan tezahürlerinin, bayan Estella Stead'in hazır bulunduğı seanslarda medyum aracılığı ile ruh alemi tarafından önceden bildirilmiş olmasıdır. Yine bir deneme esnasında, mütareke gününden bir gün önceki seansta Bayan Stead'e şöyle bir tebliğ geldi: "Yarın, mütareke günü ayinine yapılacak mahalde Bayan Dean ile bir fotoğraf çekeceksiniz; harpte hayatlarını kaybeden asker ve denizcilerden bir grup tezahür edecektir. Objektifi tam iki dakika açık tutun."

Ertesi günü 11 Kasım'da iki kadın, merasim mahallinde, platformun tam karşısında ve bir menzile uzandaki yerlerini almışlardı. Dua esnasında herkes gibi diz çöktüler, duanın hitamında "iki dakikalık" saygı duruşu başlayınca Bayan Dean objektifi açtı. Merasimden sonra acele olarak eve döndüler ve negatifi developpe ettiler, netice çok heyecan verici idi: 16 asker ve denizci başı, bir kızıl derili çehresi ve Estella Stead'in babası ektoplazmik tüller gerisinden tezahür etmişlerdi. Bayan Dean çok kıymetli fotoğraflar tezahür ettirmiştir. Bu fotoğrafın bazılarını ruh aleminden W.T. Stead'in bizat yardımıyla elde etmiştir.

Estella Stead, Emma Dean'i ölümünden birkaç hafta evvel ziyaret etmişti. Onun için "Küçük, şirin bir kadın, öldüğünde ruh aleminde kalabalık bir karşılayıcılar grubu bulacaktır," demiştir.

Liverpool'de, 1955'de, trans medyomu Bay E. Bond'un hazır bulunduğu bir toplulukta, son derece açık bir seri ruhsal fotoğraf çekilmişti. Orada hazır bulunanlardan Bay Edgar Emery'nin, bana anlattıklarına göre celsede 12 kişi hazır bulunuyormuş. Normal aydınlanma için kırmızı ışık varmış. Film rulosunu, ambalajı içerisinde hazirundan biri getirmiş, bir diğeri ambalajı kontrol ederek açmış ve filmi makineye yerleştirmiş. Develope işi bir başkasına verilmiş, developede kullanılan kimyevi terkip herkesin gözü önünde hazırlanmış.

"Caterine" isimli bedensiz rehber varlık, direkt sesle fotoğrafı çekilecek 8 kişiyi seçmiş. (Edgar Emery, daha evvel "duru-görü (klervoyan)" kabiliyeti ile rehber varlık Caterine'i görmüşmüş.) Rehber varlık kendi resmini negatif üzerine aksettireceğini söylemiş. Hazirundan birini, fotoğraf makinesini deneme kabininin perdelerine yakın tutmasını, bir diğerine projektörü yakmasını, Edgar Emery'nin de deklanşöre basmasını söylemiş.

Rehber varlık Caterine'in direktifi üzerine Bay Edgar makinenin yanına yaklaşmış ve deklanşöre basmış, fakat bir türlü bastıramamış. O, "eyvah, bizim deneme suya düştü" diye düşünürken, rehber varlık Caterine, direkt sesle ona makineyi bırakıp gitmesini, zira, fotoğrafın, ruhsal dostlar tarafından çekilmiş bulunduğunu söylemiş. O günü 8 fotoğraf çekilmiş ve hazirunun önünde develope edilmiş. (Res. 19) deki örnek o seansta çekilmiş olanlardan biridir. Daha sonraları bu varlık, Helen Duncan'ın medyumluğunu yaptığı bir seansta materyalize olmuştur. Edgar Emery'nin bana vermiş oldu-

ğu örnekte ayrıca bir kaç yüz daha görölmektedir, fakat bunlar ne yazık ki, baskıdan geçtikten sonra görölememektedir. Bunlardan bir tanesi Catherine'in hemen altında, bir diğeri sağ alt köşede bulunmaktadır.

Res. 19 — "Catherine", grup toplantısında tezahür ediyor.

1920 yılı başlarında "The London Spiritualist" isimli aylık derginin kurucusu ve editörü Bay W.E. Harrison, ölümden sonra hayatın devam etmekte olduğunu medyumluk kanalı ile ıspatlanabileceğini savunan spiritualist düşünceyi dikkatle takip ediyordu. Bu bakımdan seansları kaçırmamağa gayret gösteriyordu ve neticede her türlü medyumluk çeşitlerinden kendince inandırıcı sonuçlara varıyordu.

Bay Harrison, ruhsal fotoğrafçılık kanalından elde ettiği hatırı sayılır iki denemesini bana anlattı. İlk seansını 1935 te Falcomer kardeşlerle yapmıştı. O zaman onların Holland Park Avenue, 182, Londra, W. II. adresinde bir stüdyoları vardı. "Tecrübe yapacağım plakaları stüdyoya kendim götürmüştüm, bir kenarlarına da kendi markamı belli belirsiz işaretlemiş bulunuyordum. Plakalar kardeşlerden biri tarafından makineye kondu, diğeri benim yanıma oturdu ve dua okuyarak transa geçti. Makinenin yanındaki kardeş fotoğrafımızı çekti. Sonra hep birlikte karanlık odaya geçtik. Plakalar banyo edilirken yanlarından hiç ayrıldım. Fotoğrafta, şüphesiz ben ve medyum vardık, fakat medyumun başı üzerinde kesif bir bulut görünmekteydi. İş bittikten sonra o bulut yığınının içinden, bir kaç yıl evvel ölmüş olan kaynanamın çehresi belirdi."

Kaynanasının ölümünden sonra onunla çeşitli medyumlar kanalıyla birkaç defa irtibat kurabilmişler, fakat bu irtibatların hiç birinde kendisinin bir fotoğrafta görünebileceğini söylememiş. Bay Harrison ve eşi bu fotoğraftan son derece memnun kalmışlar ve akrabaları inkâr yolu bulamadıkları bu görüntü karşısında bir hayli şaşırılmışlar. Bundan cesaret alan Bay Harrison, Falcomer kardeşlerle dört deneme daha yapmış her defasında ruhsal görüntüler elde etmiş, fakat bu görüntülerin kimlere ait olduğunu hiç bir zaman tesbit edememişler.

Türlü şekillerde tezahür gösteren bu meçhul ruhsal çehreler, ölümsüzlük ve ruhun madde üzerindeki haki-miyetinin kıymetli delili olarak araştırmacıların dikkatini çekmiştir.

Elimdeki (Res. 20) Bay Harrison'u bir fotoğraf de-nemesinde göstermektedir. Medyomla kendi başı üze-rinde ektoplazma ile çerçevelenmiş net bir tezahür gö-rülmektedir. Bu fotoğraf dikkatlice incelenirse çift poz olmadığı açıkça görülür. Bu, az bulunan tatminkâr bir tecrübedir; ruhsal çehreyi çerçeveleyen ektoplazma, Bay Harrison'un kısmen başını; medyomun ise, şakakların-dan itibaren bütün başını kapladığı halde, şeffaflığın-dan ötürü yine de görünmelerine bir engel teşkil etmi-yor. Bu oluş hali de ayrıca fotoğrafa, kıymetli bir ger-çeklik vermektedir. Şüpheciler bu fotoğraf karşısında sadece susmaktadırlar.

1930 yılı başlarında, neticelerine bir izah tarzı bu-lamadığını ileri süren bir fotoğraf medyomu, aylık "Two Worlds" isimli mecmuanın editörü Maurice Barbanell tarafından pek çok denemeye tabi tutuldu. İsmi John Myers olan bu adam, daha sonraları New York'da başa-rılı bir sanayici olmuştur. Myers, aynı zamanda doğuş-tan şifacı hassasına sahiptir. 1959 da New York da, Samuel Cohn isminde bir şahsın, tıbben tedavisi müm-kün olmıyan bir cilt hastalığını (sedef hastalığı) ta-mamen tedavi etmiştir. John Myers'in medyomluğu ile elde edilmiş olan ruhsal fotoğraflardan birkaç tanesi ancak 1964 de elime geçmiştir.

Myers, elini dahi sürmediği tertemiz fotoğraf kâ-ğıtları üzerinde teşhis edilmiş pek çok ruhsal görüntü tesbit etmiştir. Böyle bir gösteri, 1928'de New York Pa-rapsikoloji Enstitüsü'nce, Metropolitan Operası'nda dü-zenlenmişti. Çok sıkı kontroller altında ve kalabalık bir seyirci topluluğu önünde yapılan bu gösteride, seyirci-

Res. 20 — Falcomer kardeşlerin hüviyeti tesbit edilmeyen bir tezahür fotoğrafı. Poz verenlerden soldaki Bay William Harrisondur.

nin ölmüş yakınlarının yüzlerinin veya ferdi sembolik görüntülerinin, hassas fotoğraf kâğıtları üzerinde ortaya çıkması, salonda büyük hayret ve heyecan uyandırmıştı. Bu deneme, avukat Jacob Gerstein ve Milli Psikik Cemiyeti başkanı Andrijah Puharic tarafından idare edilmiştir.

Gerstein, 25 filmlik bir kutuyu, "Photografic Fair Ltd; 167 West, 57th Street, New York City" adresinden satın almış olduğunu ve bu kutuyu tecrübe yerine gelineye kadar yanında taşımış olduğunu beyan etmiştir. Gösteri esnasında seyirciler sahneye davet edilmişler ve film ambalajı da önlerinde açılmıştır.

Myers, çekim işi bittikten sonra derhal salonu terketti ve sahnedeki stüdyonun ışıkları söndürüldü, Gerstein, negatifleri solüsyonu içine batırırken, New York Parapsikoloji Enstitüsü Başkanı Clifford Bias, banyo solüsyonu ve hypo'nun üzerine sarı bir ışık tutuyordu. John Myers, salona, ancak bütün fotoğrafların baskı işleri bittikten sonra döndü. Filmler daha evvel 1 den 25'e kadar numaralanmış ve bu numaralar seyircilere dağıtılmıştı. Bu gösterinin raporuna göre şu neticeler alınmıştır :

Seyircilerden bir kadın, skotoğrafta, ölmüş bulunan kızının ruhsal çehresini teşhis ettiğini beyan etti. Bir başka seyirci, ölmüş bulunan hasta bakıcısının çehresini tereddütsüz tanıdığını ifade etti... Chandra Kali, (meşhur bir dansöz), kendi skotoğrafında doğmakta olan bir ay sembolü bulduğunu; Chandra olan isminin manası "ay" a tekabül ettiğini beyan etmiştir. Diğer fotoğraflarda, balık, çakı, büyük siyah bir daire, beş tane ışıltılı ay bir arada, v.s. gibi sahiplerince bir anlamı olan sembolik görüntüler tesbit edilmiştir.

Bay W.F. Harrison, Falcomer biraderlerle yaptığı denemelerden sonra John Myers'le de bir deneme yapmıştır. Harrison bu denemeyi bana şöyle anlattı:

“Myers’e yaptığım ziyaret 20 dakika sürdü, yarım trans halindeyken fotoğrafımı çekti ve derhal developpe ettiğinde iki ruhsal görüntü elde etmiştik; onlara baktığımda ümitsizliğe kapıldım, başımın üstünde tezahür etmiş olan iki ruhsal çehreyi de tanıyamamıştım. Bir şey demeden fotoğrafı karıma uzattım. Onları dikkatle inceleyen eşim, “ikisinden birini tanıyorum, bu 1918’de harpte, Fransa’da ölen amcamın oğludur,” dedi.

Daha sonra, fotoğraf çocuğun ailesine gösterildi ve onlar fotoğraftaki görüntünün kendi oğulları olduğunu kesinlikle doğruladılar. Fotoğraf, oğullarının başka resimleri ile karşılaştırıldı ve yüzdeki karakteristik ifade ve hatların tıpatıp uyduğu tespit edildi.

John Myers’in vasıta olduğu en dikkate değer diğer olayı Maurice Barbanell, “Two Worlds” ün, 27.4.1957 sayısında, ilk sahifesinde en iyi şekilde sunmaktadır. Bu olayın öneminden ötürü bu raporu aşağıda aynen veriyorum :

“Edgar Wallace’ın bu şahane ruhsal tezahürü çok sıkı tedbirler altında çekilmiştir. Bunun en büyük ispatı, ne Wallace ailesi, ne Fleet Street’deki basın ve ne de bir fotoğraf ajansının, bu fotoğrafın bir ikinci kopyasını — ispatı çürütebilmek için — ortaya çıkaramamış olmasıdır. Wallace, ruhsal tezahürünün klişede belirmesinden evvel, resminin, elde mevcut fotoğraflarına benzemiyeceğini seansta söylemişti.

“Bu ruhsal foto, halen New York’ta başarılı bir sanayici olan John Myers’in medyumluğu ile elde edilmiştir.

“Medyomluğunun henüz farkına varıldığı sıralarda, bazılarınca komik bir hile olduğu iddia edilmiş olan bir seri test seanslarında fotoğraf klişeleri üzerinde, kâh akrabaları tarafından, kâh herkesce tanı-

nan meşhur şahısların teşhis edilen ruhsal çehrelerini seri halde tesbit ettirmiştir.

“Bu fotoğraflardan biri, romancı Israel Zangwill’e aitti. Bu fotoğrafı neşrettiğimiz zaman, fotoğraf ajansı “Portrait Bureau” dan iktibas hakkı talebi ile karşılaştım. Fotoğraftaki görüntü her ne kadar ellerindeki Zangwill’in, her hakkı mahfuz fotoğrafının tam bir kopyası değilse de, aralarında büyük bir benzerlik olduğunu iddia ediyorlardı.

Beni ziyarete gelen firmanın iki temsilcisine, Zangwill’in görüntüsünü, bizzat tertiplediğim bir test seansında elde etmiş olduğumu izah ettim. Ayrıca herhangi bir iktibas hakkı ödediğimde bunun, Zangwill’in görüntüsünü hileli yollardan elde etmiş olmamı kabullenmem demek olduğunu da ilâve ettim.

“Ruhsal fotoğrafçılığa inanmayan bu iki adam, bir deneme de kendilerinin yapıp yapmayacaklarını sordular. Myers de razı oldu. İleri sürülen bütün şartlar kabul edildi; klişeleri kendileri temin edecek, onları makineye koyarken, istedikleri şekilde markalayacaklar, çekim ve banyo sırasında hazır bulunacaklar v.s.

“Denemeye bu şartlarla başlandı, yalnız, klişelerin makineye konması sırasında onları markalayacak olan şahıs, bu iş için sivri uçlu, gayet keskin bir cisim kullandı ki, önceden biz bunu bilmiyorduk, kalem falan kullanacağı bekleniyordu. Bundan medyoma bahsedilmedi.

“İkinci klişenin kullanılması sırasında, yarı trans halindeki Myers, Hannen Swaffer’e eski dostu Edgar Wallace’ın gelmiş olduğunu haber verdi. Edgar şu mesajı verdi “Şayet fotoğrafım çıkarsa bu, mevcut fotoğraflarımdan hiç birine benzemeyecektir.

“Neticede Edgar Wallace’ın tamamen kendisine benzer bir fotoğrafı elde edildi. Bu şahane ruhsal foto, ektoplazma ile çerçevelenmişti. Bu fotoğrafın ba-

sında yayınlanması büyük bir heyecan yarattı. Edgar haklıydı; hiç kimse bunun bir ikinci kopyasını ortaya çıkaramadı.

“Fotoğraf acentesinin temsilcileri tecrübe zaptına, test şartlarına tamamen uyulduğunu ve klişelerin değiştirilmediğini yazıp imzalamışlardır.”

John Myers'in klişelerinden en son elime geçen, (Res. 21) de gösterilendir. Bu klişe ile birlikte gönderilen bilgi, bunun kotrollü bir seansta elde edildiğini bildiriyor ve fakat kimliği açıklanmıyor. **Myers'in medyumluğu** ayarında henüz hiç bir medyum çıkamadı.

Res. 21 — John Myers'in son tezahür fotoğraflarından biri.

BÖLÜM IV

Afrika kıt'asında da bazı kamera medyumları yetişmiştir ve üzerinde durulmağa değer. Meselâ bir bay Brand vardı ki, ruhi irtibatlarda seçkin bir yeri olmuştur. Kendisi, bu asrın başlarında Johannesburg, Dorrnfontein de profesyonel bir fotoğrafçıydı. Bende, ondan sadece iki örnek bulunmaktadır, bu örnekleri, gördüğüm en temiz ve net görüntülerden ikisi olarak gösterebilirim.

Afrika'dan olan bu iki örnek, Kenyada bir toplulukta çekilmiştir, her ikisi de ruhsal görüntüleri gayet net belirtmektedir. Fakat işin önemli tarafı, bu fotoğraflara poz veren kimselerin kendi resimleri çıkmamış, sadece ruhsal çehreler çıkmıştır. İkinci örnekte de iki ruhsal çehre görülmekte, poz veren şahıslar ise yine görülmemektedir (Res. 22). Böyle ruhsal fotoğraflar bazı zihinlerde tereddütler yaratabilir. Fakat ben aynı neticelerin, Newcastel de Gerry Clark'ın topluluğunda da elde edilmiş olduğunu biliyorum. Onun örneğinde de, iskemleye oturmuş poz veren şahsın resmi çıkmamış da, gövdesinin arkasındaki iskemlenin arkılığı olduğu gibi çıkmış. Ruhsal fotoğraf hakkında öğrenmemiz icabeden daha pek çok şey mevcuttur. Bunun içindir ki, ben, yıllardır kamera medyumluğunun inkişafını teşvik etmekteyim.

1951 de Gerry Clark, kendi topluluğunda dört ruhsal fotoğraf elde etmişti. İlk çektiği resim, Kenya'daki olayı te'yt etmekte; bu resim objektifin fazlaca açık tutulmasından dolayı biraz bulanıkçadır. Poz verenlerden hiç kimse çıkmamıştır. Gerry Clark, bu fotoğraflar için de şöyle demektedir: "İlkinin negatifi ile ikinci ve

üçüncününkini karşılaştırm. Üçü için de, kameranın aynı konumda ayarlanmış olduğunu görürsünüz.” Bu

Res. 22 — Kamera, poz veren iki kişiyi almamıştır. Bazı bedensiz varlıkların görüntüleri hep bir arada ekto-plazma arasında tezahür etmiştir. Poz verenlerin fotoları altta ilâştirilmiştir.

keyfiyet bizim neyi anlatmak istediğimizi daha iyi açıklıyor.

Amatör fotoğrafçılar, ekseriya, hiç olmazsa hayatlarında bir kere, kendiliğinden veya tesadüfen normal üstü neticeler almışlardır. Meslekten fotoğrafçılar, ruhsal bilgiden mahrum oldukları için, meslek hayatları boyunca, kim bilir kaç defa, bir takım, kendilerince izah edilemiyen, veyahut film bozukluğuna atfedilip attıkları nice olağanüstü fotoğraflar elde etmişlerdir. Elimde bu kabil neticelerden bir miktar bulunmaktadır. Eminim ki, Amerika'da yüzlerce amatör, en azından bir defa olsun bir ruhsal fotoğraf çekmiştir. Şayet bu fotoğraflar toplanıp tetkik edilebilse, görülecektir ki, bu tip medyomluk sanıldığı gibi pek ender bir husus değildir.

Res. 23 deki örnek, 14 yaşlarında bir çocuk tarafından çekilmiştir ve neticeyi izaha lüzum yoktur. Resmi çekilen şahsa, kendisinin kızıl derili bir hamî varlığı olduğu, medyomlarca bir çok kereler söylenmiş. O da her defasında "Görmeden inanmam" diye cevap vermiş. Lancashire, Heywood'un eşrafından olan bu şahıs, sonraları spiritualizmanın sadık bir elemanı olmuştur.

Res. 24 Bay N. Greenwood tarafından elde edilen bu meşhur fotoğraf, Yorkshire, Dewsbury Spiritualist topluluğunun önünde bir seansta çekilmiştir. Bu topluluk ruhsal fotoğraf elde etmek için pek çok denemeler yapmış, fakat bir netice elde edememiş, ta ki, Bay Greenwood'a bunu, bir de kırmızı ışıktaki denemesi tavsiye edilinceye kadar. Nitekim netice müsbet oldu. Onlar daha evvel beyaz ışık kullanıyorlardı. Bay Greenwood'un fotoğraf bilgisi yoktu. O, kırmızı ışığın sadece banyo esnasında gerekli olduğunu zannediyordu, oysa ki, kırmızı ışık ruhsal tezahürü mümkün kılıyordu.

Fotoğrafta poz veren çıkmamış, onun olması lâzım gelen yeri, gri bir sis dalgası kaplamıştı. Bu fotoğraf

Res. 23 — Tesadüfi bir ruhsal foto. 14 yaşında bir çocuk çekmiştir. Poz veren, Heywood Lordu'dur. Lancashire.

Res. 24 — Korkunç bir tezahür, daha ziyade bir materyalizasyon benziyor.

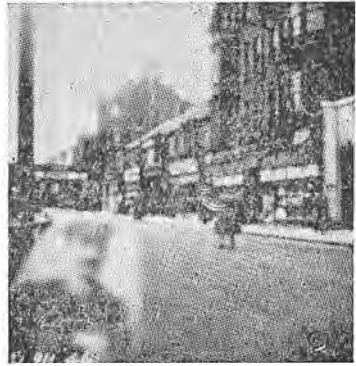
için Greenwood, "Super Panchro Pres Plates P1200-Kodak" kullanmıştır. Görünüşü korkunç tezahür, daha ziyade ektoplazmik bir materyalizasyona benzemektedir.

Res. 25 deki fotoğraf, İngiltere kilisesi mensubu bir kadın tarafından tesadüfen çekilmiştir. Fotoğraf üzerindeki ekstra görüntüyü gördüğü zaman bir hayli irkilmiş. Bunun, ona spiritüalizmayı hatırlatmasından dehşet duymuştur. Şüphesiz onun- mensup olduğu inanca göre- bu olayla bir ilişkisi olamazdı. Fotoğraf, İngiltere, Durham, Southshield'de, King sokağında çekilmiştir. Orası bir liman şehridir. Görüntü, ticaret gemilerinde vazife gören bir subaya benzemektedir, fakat teşhis edilememiştir.

Res. 26, spiritüalizma bilgisi ve onun herhangi bir tezahüründen habersiz amatörlerden biri tarafından

Res. 26 — Amatör biri tarafından çekilen ruhsal bir fotoğraf.

Res. 25 — Tesadüfen çekilen bir resim. Kilise mensubu tarafından çekilmiştir.

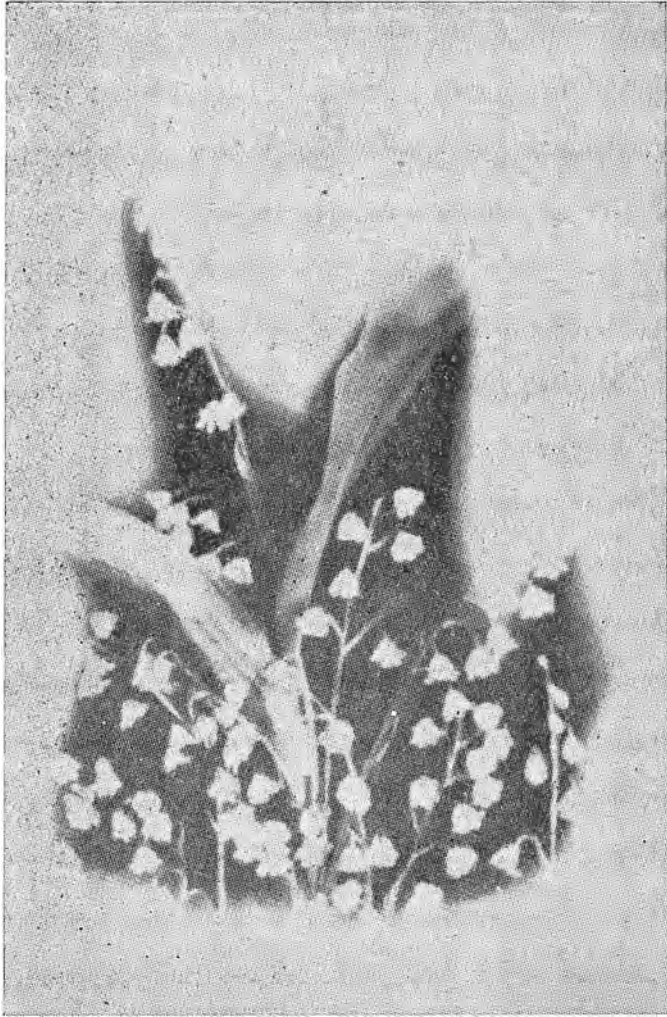
enstantane olarak çekilmiş bir örnektir. Buradaki görüntü, fotoğrafı çekilen küçük kızın on sene evvel ölmüş teyzesidir. Ölmüş kadının kocası ve kızının, bu fotoğrafı gördükleri zaman geçirdikleri şoku anlatmağa lüzum görmüyorum. Bu fotoğraf hakkında hususî bir araştırma yaptım ve şu neticeleri aldım :

- 1) Fotoğrafı çeken, ilk defa böyle psişik karakterli bir resim çekmiştir. Bir daha da tekrarlanmamıştır.
- 2) Makineye yeni bir film bobini konmuşmuş. Üst üste çekilmiş bir resim değildir.
- 3) Ekstra görüntünün daha önce böyle bir resmi hiç çekilmemiş.
- 4) Fotoğraf, ölen kadının kızı tarafından çekilmiştir.

Bu amatörce çekilen ruhsal görüntü fotoğraflarında önemle belirtilmesi lâzım gelen bazı hususlar var: Normal fotoğraflarda mevcut detaylar onlarda yoktur. Ekstra görüntüye ait ayrı bir fon dekoru yoktur, bu bakımdan çift poz düşünülemez.

Res. 27, genç bir kızın medyumluğu ile bir toplulukta elde edilmiş bir skotoğraf örneğidir. Bu tezahür, ışık geçirmeyen bir ambalaj içine konmuş olan bir klişenin, genç kızın başı üzerinde birkaç dakika tutulmasıyla elde edilmiştir. *Normal fotoğrafçılıkta gerekli olan kamera ve ışığın ruhsal görüntü temin etmek için pek de gerekli olmadığı anlaşıyor.*

Son yılların bir başka enteresan ruhsal fotoğrafı, 1952 de Amerika'daki Nad-Kelly olayıdır. Bayan Michaela Kelly, Bay Attila von Sealey'in stüdyosuna müracaat ederek denemelerine iştirak etmek istediğini bildirmiş .Test kontrolü altında, Bay Von Sealey'in hiptonize ettiği Bayan Kely'nin, derin bir transa girmiş ola-

Res. 27 — Bir toplulukta çekilen bir skotograf örneği.

rak bir fotoğrafı çekildi. Film, developpe edildiğinde, şala bürünmüş bir ruhsal tezahür ve fotoğrafın orta yerinde “NAD” diye bir kelime olduğu görüldü. (Res. 28)

Res. 28 — Nad / KELLY olayının fotoğrafı.

Bayan Kelly transtan çıktıktan sonra, bu kelimenin onca bir mânası olup olmadığı sorulmuş. Bir müddet düşünen Bayan Kelly, NADİDE isminde yaşlı bir hizmetçinin çok sene evvel evlerinde hizmet etmiş olduğunu anlatmış. Bu hizmetçi 14 sene evvel ölmüş. Böyle bir ispatı kör bir rastlantıya bağlayarak reddetmek gayet kolaydır .Fakat daha sonraki denemeler, fotoğraf medyomluğu hakkında bu kabil olaylara istinaden hüküm vermenin doğru olmadığını göstermektedir.

1961 Mayısında Bayan Kelly, “Time-Mirror Broadcastin Company ,KITTV, 5746 Sunset Blvd. Los Angeles 28, California — U.S.A.” radyosunda “Lie-Detector-Yalan makinesi” isimli bir program için düzenlenen bir test gösterisine fotoğraf medyomu olarak iştirak etti. Bu gösteri denemesi, “Lie Detector Inc.” programının di-

rektörü olan Bay William A. Schmidt tarafından yönetildi. Bu aleni testin neticesinde, ruhsal fotoğrafçılık tarihinde ilk defa olarak konunun gerçekliği, hipnotize edilmiş bir iştirakçının suallere verdiği seri ve doğru cevaplarla ispat edilmiştir.

Bay William A. Schmidt'in son kararı, radyonun prodüktörü Ralph H. Andrews tarafından bayan Kelly'ye şöyle bildirildi:

"... Sorulmuş olan her suale doğru cevap verdiniz" ve mektubun sonunda da "doğru söylediniz, denemede hile ve düzen unsuru bulunmadı," denmektedir. Böylece, teknik bir adamın ruhsal fotoğrafçılığın gerçekliğini kabul etmesi inkârcı zümreyi şaşırtmıştır.

Ruhsal fotoğrafçılıktan esas kastın onun "test şartları" altında elde edilmesi şeklinde olduğunu anlarsak iyi olur. Ruhsal tezahürlerin en tedbirli araştırmacıları genellikle spiritüalistlerdir. Zira spiritüalistler, spiritüalizmanın, ilmi, felsefi ve dini üç veçhesini de görürler. Spiritüalist "ne" yin ardından "nasıl" ı da öğrenmek ister.

Test şartları, ruhsal tezahürlerin, fotoğrafçı, poz veren veya iştirakçılar tarafından herhangi bir hileye uğratılmamış olduğunu ispat etmek için tertiplenir. Yani tecrübenin gerçekliği, kontrollerle garantiye alınır. Test kontrol tedbirleri ayrıca, kamera, klişe veya filmlerin ve diğer kullanılan malzemenin iyi halde olması, negatif üzerinde herhangi bir şekilde işaret veya fotoğraf intibasını verebilecek hataların bulunmaması için alınır. Test kontrol tedbirleri, aynı zamanda, ruhsal tezahürle karıştırılan, negatif üzerine düşünce -transferine karşı da bir sigortadır. Test kontrolleri, bilinen ve mümkün olan her türlü hile ve tertibe karşı emniyet sağlar. Bu hileleri şöyle sıralayabiliriz :

- a) Karanlık hileli slayt kullanılması
- b) Slayt, klişe veya filmlerin değiştirilmesi

- c) Üst üste çift poz
- d) Adeseye bir imajı havi bir filmin yerleştirilmesi
- e) Makine içinde gizlenmiş veya içeri süzdürülmüş veya slayt üzerine düşürülmüş ışık
- f) Işıklı veya radyoaktif bir madde ile çizilmiş bir resmin slayt içine konması veya avuç içinde tutulması ve küçük el feneri tertibatı veya elektrik baskı çerçevesi ile ışık verilmesi
- g) Hazırlanmış bir arka fon
- h) Bir iğne deliği merceği marifetiyle fotoğraf makinesine karşısından veya yandan resmin dahil edilmesi.
- i) İki ayrı negatifden çift çekimle bir resmin alınması
- j) İmajinasyonların başıboş hareketleri, bulut, yaprak kümeleri, kumaş kıvrımları gibi görüntüler husule getirebilir. Negatifden alınacak büyük bir resimde, bu gibi ahvalde, ruhsal tezahürün yer almadığı görülür.

Test şartlarının, sahte fotoğrafçılığa imkân veren her türlü hile yollarını önleyici tedbirleri ihtiva ettiğinin öğrenilmesi, inkârcılarımızı sarsabilir. Ölümsüzlüğü ve ruhlarla olan irtibatın gerçekliğini ispat etmek bir spiritüalistin devamlı arzusudur. Aynı arzudan hareket eden büyük kamera medyumlarımız da, alınmış olan bütün koruyucu tedbirleri yanı sıra ortaya şu gerçekleri koymuşlardır :

- 1) Yaşadığı müddetçe hiç bir fotoğraf çektirmemiş veya fotoğraf makinesinin keşfinden evvel ölmüş kimselerin elde edilen ruhsal fotoğrafları.
- 2) Ruhsal varlık hakkında hiç bir bilgisi olmayan medyumlar tarafından çekilen net ve hatasız ruhsal fotoğraflar.
- 3) İlmen imkânsız olarak kabul edilen psişik enerji fotoğrafları.

- 4) Fotoğrafın fiilen çekilmesinden önce medyom tarafından “durur - görür” ile görülüp, orada hazır bulundukları bildirilen ruhsal varlıkların fotoğrafları.

Ruhsal fotoğrafçılıkta bu çeşitlilik, bir zekânın faaliyetinde bulunduğu bir delildir. Fotoğrafın birinde, ruhsal görüntünün başı, arkasında bulunan bir piyanonun bir kısmını kapıyordu. Bunu, çıplak gözle görülmemesine rağmen, ruhsal görüntünün kesin bir objektivitesi olduğunun bir delili olarak kabul ediyorum. Diğer başka fotoğraflarda ise ektoplazmik görüntülerin arkasında kalan objeler kısmen veya tamamen görülebilmektedir.

Bazı, materyalizasyon ve ruhsal fotoğrafın bir arada bulunduğu ender olaylarda, ektoplazmanın materyalize oluşu ve görüntü, hazır bulunanlarca görülmüştür.

Birgün, tanınmış profesyonel fotoğrafçı bay W. Slee, Mumler’i stüdyosuna davet etmişti. Mumler orada sadece dikilmiş ve tecrübeyi izlemişti. Kamera medyomu olarak onun orada bulunması bir ruhsal fotoğrafın çekilmesine yetmişti. Bunun gibi bir olay da, bir başka ruh fotoğrafçısı, bay J.J. Hartman’ın başından geçmiştir. Burada da aynı netice alınmış ve o gün kontrol için orada bulunan, diğer altı profesyonel fotoğrafçı tarafından olayı tesbit için bir zabıt imzalanmıştır.

Uzun seneler Sir Oliver Lodge ile spiritalizmaya hizmet etmiş tanınmış medyom bayan Osburn Leonard, geçenlerle, bu kitap dolayısıyla, meşhur medyomlar yapmış olduğu psişik tecrübelerini anlattı. Bu anılardan biri konumuzla ilgili olduğundan burada naklediyorum: William Hope, bayan Leonard’ın ölmüş oğlunu bir ruhsal fotoğraftını çekmişti. Bu olaydan bir hayli zaman sonra bayan Leonard, bir trans medyomu ile yaptığı bir seansta oğlu ile irtibata geçer. Konuşma sırasında, oğlu “kuşumu nasıl buldun” diye sorar. Şaşı-

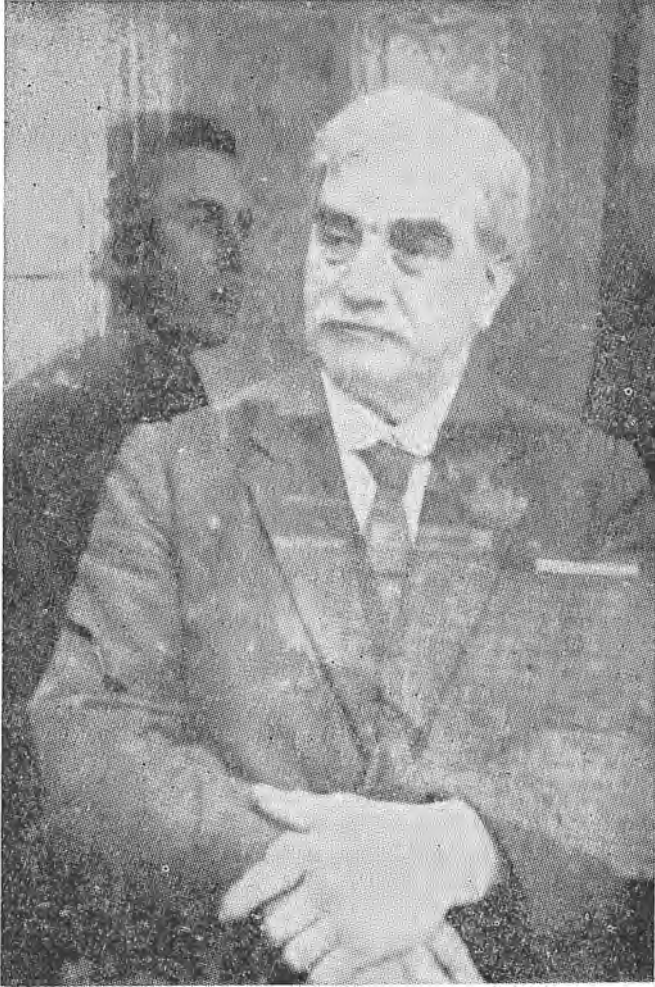
ran anne “hangi kuş” diye sorması üzerine oğlu, William Hope’un çekmiş olduğu ruhsal fotoğrafını hatırlattır. Fotoğrafı tekrar tetkik eden kadın ruhsal görüntünün elinde, ayaklarından tutmakta olduğu kuşu fark eder.

Res. 29, üzerinde en çok münakaşa yapılmış ruhsal bir tezahürdür. Bu münakaşa, bildiğim kadarıyla daha ziyade spirit çevreler arasında olmuştur. Bu, bir psişik fotoğraftır, bundan şüphe etmek mümkün değildir. Fakat psişik tesir hakkında pek bilgisi olmayan veya hut ruhun kudretini küçümseyenler, fotoğraftaki mutad dışı görüntülere bakarak kasılmaktadırlar. Fotoğrafta poz veren şahıs bay David Jewson’dur, kendisi bir zamanlar Northumberland, Whitley Bay’da, The Spiritualist National Union’un başkanlığını yapmıştı.

Omuzları üzerinden bakan ruhsal görüntü, fotoğraf çekilmezden bir müddet evvel ölen yeğenine aittir ve çok enteresan bir tezahürdür. Bu, normal fotoğrafçılık yönünden peş peşe çekilmiş çift poz olabilir, fakat işi ruhi imkânlar yönünden ele alırsak, o zaman bu, bir olağan üstü oluşumdur. Fotoğrafın meydana gelmesi esnasındaki tabii şartları göz önüne alırsak, bundan başka bir şey söyleyemeyiz.

Bu fotoğraf, defaaten pek çok itirazlara uğramış, uzmanlarca analizi yapılmıştır. Tekrar tekrar büyütülmüş, meslek erbablarının inatçı ve hissi bir şekilde incelemelerine rağmen, tek çekimle bu fotoğrafın elde edildiği kesin olarak ortaya konmuştur. Normal ve profesyonel fotoğrafçılık, çift ışık verme olmaksızın, iki resmin bir negatifde görülebilmesinin mümkün olmayacağını kabul ediyor. Ruhsal tesir hakkında bilgisi olmayan bir profesyonel için, skotograf ve tohtograf (thoughtograph), her ikisi de ruhsal fotoğraf gibidir, yani imkânsızdır. Normal fotoğraf çekme metodunda iki

veya üç kere ışık verme mümkün olduğu gibi ruhsal fotoğrafçılıkta veya tohtografta da çift poz pek alâ müm-

Res. 29 — Pek çok münakaşalara sebep olan meşhur ruhsal fotoğraf.

kündür. Ruhsal fotoğraf konusunda propesyonel fotoğrafçıların öğreneceği pek çok şey vardır.

Psişik fotoğrafın hakikiliğini, negatif üzerinde açığa görülen poz çekim sayısı tayin etmez, daha ziyade fotoğrafın hangi şartlar altında çekilmiş olması tayin eder. İnkârcılar, görünmeyen fotoğrafının çekilebileceğini görmemezlikten geliyorlar. Yeter ki, psişik şartlar buna müsait olsun, bir değil, bir kaç defa da çekilebilir. Bu hususları dikkate alarak diyebiliriz ki, Res. 29, kayıtlara geçmiş emsalsiz bir psişik resimdir.

Bu fotoğraf, Tyneside'de Bay Jewson'un çalıştığı bir fabrikanın çatı katında bir öğle paydosunda çekilmiştir. Fotoğrafı çeken, aynı fabrikada memur olarak çalışan bir gençtir. Yeni aldığı makinesini denemek istemişti. Filmi developpe eden genç amatör, resimde iki görüntüden başka, birkaç masa, kitap ve kumaşları görünce hayretler içinde kalmıştır. Ne fotoğrafı çekerken ve ne de evvel o katta bu gibi şeyler bulunmamakta imiş. Sonra da olmamış.

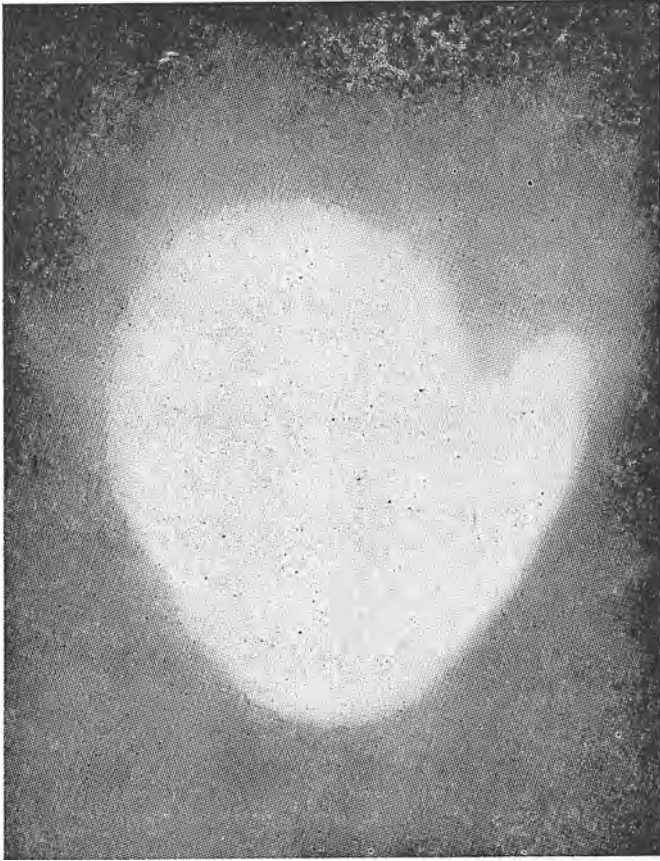
Resimleri baskıdan aldıktan sonra genç fotoğrafçı "Çok üzgünüm David resmi bozmuşum" diye yakındı. Fotoğrafın iyi veya kötü olması onu ilgilendirmedeği halde sırf gencin cesareti kırılmasın diye Bay Jewson fotoğrafa şöyle bir bakmağa ve "Ziyarı yok bir daha sefere daha iyilerini çekersin" demeğe hazırlanıyormuş ki, hayretten donakalmış. Resmi dikkatlice inceledikten sonra bunun yeğeninin ruhsal bir resmi olduğundan hiç şüphe etmemiş. Tezahür eden çehrenin, yeğeni-ne ait olduğunu aile fertleri de görünce tereddütsüz kabul etmişlerdir. Bu genç amatörün bu tezahürü neden elde ettiğini asla bilemiyeceğiz. Bunda Bay Jewson'un medyum olarak rol oynadığı düşünülebilir. Genç amatör bir daha ruhsal fotoğraf çekmemiştir, fakat çekmiş olduğu bu tek resimle nasıl bir karışıklığa sebep olduğunun da farkına vardığından şüpheliyim.

Yeğenle amca arasında geçen son konuşmalar, “mukaddes kominyon (kilisede tathir için yapılan bir merasim)” üzerine olmuş. Bu oldukça mühimdir. Olabilir ki, resimde ruhi tezahürle tesbit edilmiş olan masa, örtü, kitap ve haç’la, aralarında geçen son konuşmayı ima etmek istemiş ve böylece kendi varlığını ispata çalışmış olsun. Ruhsal fotoğrafçılığı ciddiye almayanlar, işaret ettiğim metodlara baş vurarak istedikleri tarzda resimler elde edebilirler, fakat onlar şu gerçeği unutuyorlar ki, öbür aleme geçmiş ruh dostlarımız da en azından onlar kadar fotoğraf tekniğine vakıftırlar ve bir negatif üzerine birden fazla resmi tesbit edemelerine hiç bir sebep yoktur. İnkârcılar bu teoriye karşı çıkabilirler, fakat bizim ruh kudreti hakkındaki bilgilerimize istinaden onlardan, daha mantiki bir izah tarzı beklemeye hakkımız vardır. İri bir “guatr”, ruh kudretiyle iyi edilebilmekteyken, aynı kudret faydalı bir maksat uğruna, bir negatifde niçin birkaç tane birden resim tezahür ettirmesin?

“Ruhsal fotoğrafçılıkta yüz yıl” diye adlandırdığım bu kısa yazımda takdim ettiğim her ruhsal resim şayet bir hile eseri ise ŞİMDİ SUNACAĞIM BİR TANE VAR Kİ, KATİYEN HİLE DEĞİLDİR: Res. 30. Bu fotoğraf 1961 de kendi evimde elde edilmiştir. Film developpe oluncaya kadar hiç ışık görmediği gibi, kame-rayaya dahi konmamıştır. Bu, ilmi kanaate göre “imkânsız” olan bir resimdir. Fakat psişik ve ruhi ilme göre ise gerçekten “mümkündür” bu, ruhi bir tedavi esnasında, ruhsal yardımın var olduğunun ispatı olan saf, ruhi bir fotoğraftır.

Filmi, orijinal ambalajı içerisinde zedelenmeden bir dostum evime getirdi. Bu dostum 19 sene İngiliz Polis Teşkilâtında, Cinayet Araştırmaları Fotoğraf Dairesinde hizmet görmüştür. Filmin ambalajı tamamen karan

lıkta açılmış ve orada şifa seansı yapmakta olan eşimin eline verilmiştir. Eşim de onu baş ağrılarından ıstırap çeken hastasının başına koymuştur. Film, normal usulle banyo edildi. NETİCENİN- HAKİKİ TEZAHÜRDEN BAŞKA BİR ŞEY OLMADIĞINI BEYAN EDERİM.

Res. 30 — Yazarın ruhsal fotoğraf delili.

Ruhsal fotoğrafçılık, hakkındaki yazımın sonuna geldik, fakat kamera medyomluğunun değil... O, modern icatların gelişmesiyle orantılı olarak kalitesi gittikçe gelişerek her zaman var olacaktır. Eninde sonunda bu tip medyomluğun, renkli, hareketli fotoğrafa kadar genişleyeceğinden şüphe etmiyorum. Ayrıca seslerin zaptedilebilmesi imkânıyla “konuşan ve hareket eden” ruhsal sinemanın doğmasına sebep olabileceğini düşünmek için her türlü sebep mevcuttur. Benim, bir gece, hareket halinde elli kadar ruhsal varlığı görmüş olduğumu söylemem birçok kişiyi hayrete düşürecektir. Fakat şimdiye kadar onların bir arada konuştuklarını hiç duymadım. Bunlar size birer fantazi gibi gelebilir, fakat nasıl yorumlanırsa yorumlansın, şimdiye kadar söylediklerimden şu sonuca varmak mümkündür ki, ölümsüzlüğü ve ruhlarla irtibatın kesin delillerini ortaya koymak için kamera yardımı ile veya insanların keşfedecekleri başka araçlarla çok çalışmak icabedecek.

Ruhsal fotoğrafçılığın 100 üncü yılını idrak ederken, *Ruh dünyasının her zaman için yeni ve mütekâmil irtibat vasıtaları aramakta olduğunu hatırlayalım.* Fizik plânda olan bizler, yeni ilmi keşiflerimizde ilerlersek, ruh dünyası da, bunlara paralel olarak bizlerle olan irtibatlarını sıhhatli olduğu bilinen yeni metodlarla ilerletme yoluna gideceklerdir.

Geçmiş yüz yılın kamera medyomlarına teşekkür ederiz, fakat ruhsal fotoğraflar elde etmemizi sağlamak için bizlerle birleşen ruh dostlarımıza her zaman minnettar kalacağız.

BÖLÜM V

Dikkatimizi şimdi de kamera medyomluğunun nasıl geliştirilebileceği üzerine çevirelim. Medyomluk, muayyen bir spiritüalist organizasyonun prensiplerini benimsemiş kimselere münhasır değildir. İngiltere kilisesi camiası içinde psişik ve ruhi araştırmalar yapmakta olan ekipler bulunduğu gibi, ayrıca bir spiritüalist fizik medyomunun da katolik topluluklar içinde seanslar yapmakta olduğundan haberim var. Musevi, Şintoist, Taoist ve diğer dinlere mensup pek çok kimsenin psişik araştırmalar yapmakta olduklarını bu gün artık herkes gibi ben de biliyorum. Onlar, (1) ölümden sonra hayatın var olduğunu, (2) bu dünya ile öbür alem arasında irtibatın mevcudiyeti gibi Beynelmilel Spiritüalist Federasyonu'nun esas prensiplerinden ikisini kabule hazırlanmaktadırlar.

Psişik ve ruhi araştırmalar hiç bir dinin imtiyazında değildir. Medyomluk hassası her insanın içinde mevcuttur. Bu husus katoliklerce de bilinmekte ve onun sadık mensupları, bu konuyu incelemek üzere, seanslara girmek izni almaktadırlar. Medyomluk, fizik plânımızla ruh alemi arasındaki bağı hedef tutan ilâhi bir ihsandır. Medyomluğun çeşitli formları vardır. Fakat biz burada öncelikle ruhsal fotoğraf tezahürü sağlayan kamera medyomluğundan bahsedeceğiz.

Bu tip medyomluk nasıl geliştirilebilir? Eğer varsa bunun esas tekniği nedir? Dünyada milyonlarca insan, insan yapısı bir fotoğraf makinesiyle dahi olsa, sevgili ölmüşlerinin, bir başka alemde yaşamağa devam etmekte olduklarını ispatlamayı arzu eder. Kendi kendine denemenin esas şartları nelerdir? Şimdi izaha geçeceğim husus da işte budur .

Evvela şunu belirtmek isterim ki, şayet medyomluk ve ruhsal fotoğraf konusunda bir deneme yapmağı arzu ediyorsanız, bu aynı zamanda sizin bir ölmüşünüz ile irtibat kurmağı arzulamakta olduğunuz manâsına da gelir .Bu tip psişik araştırmanın, rüya analizleri, hipnotik tesirin durum ve neticeleri, veyahut hipnotik uyku ile yapılan türlü çalışmalarla hiç bir ilgisi yoktur; karıştırılmaması lâzımdır. Bunlar hayatta olanlarla ilgili fenomenlerdir. Ruhsal fotoğraf ise, sizin, bizim de öldükten sonra gideceğimiz, dinlerin ahiret, öbür dünya ,spatyom, yukarısı v.s. isimlendirdikleri vassatta bulunan sevgili ölmüşünüzle bir ahenk kurmağı çalışmanızdır.

Şayet siz bir ölmüş ile irtibattan korkuyorsanız, veyahut onlardan haber almayı doğru bulmuyorsanız bu psişik denemeden vaz geçmenizi tavsiye ederim. Fakat şayet sizin, bedenî ölümden sonra, varlığın yaşamakta olduğu ve, bu alem ile öbür alem arasında irtibatın mümkün olabileceğı hususlarında kanaatiniz kuvvetli ise bu denemeye girişebilirsiniz. Fakat şunu asla unutmayınız ki, her hangi bir medyomluk veya ruhi irtibat çeşidi ile yapılacak deneme insanın yüksek manevi bir davranışdır, bu bakımdan bunu bir salon oyunu, misafirlerle hoşça vakit geçirme vasıtası olarak telakki etmemelidir. Ona, en azından bir ibadet, bir dua kadar önem verilmelidir.

Ruhlarla irtibat bir eğlence vasıtası olmadığı gibi, heyecan arama veyahut sırf gösteriş yapmak maksadı ile de bu işe girişilmemelidir.

Ruhsal fotoğrafın elde edilmesinde ilk esaslı şart, ölmüşlerle, şuurlu ve muntazam bir irtibat kurmak arzusu ile, onlarla bir ahenk kurmak istiyen itimada lâayk kimselerle bir grup teşkil etmektir. Bu “geliştirme grubunun” titizlikle teşkili muvaffakiyet için ilk

şarttır. Ayrıca, pek mühim olmamakla beraber, grup fertlerinin sekiz kişiyi aşmaması ve iki cinsten müsavi miktarda bulunması arzuya şayandır. Bunun ilmi izahı vardır, fakat bizi konudan uzaklaştıracak için değinmiyeceğim; yalnız şu kadar söyliyeyim ki, en iyi neticeler iki cinsin müsavi bulunduğu seanslarda alınmıştır.

Grubun muvaffakiyeti, mensupların meslek ve işleri ile ilgili değildir. Fakat grup, profesyonel bir fotoğrafçı, bir ilim adamı, bir doktor, bir mühendis, bir gazeteci veya bir basın mensubu, bir polis, bir münekkid gibi kimselerden teşekkül ederse ideal bir grup teşkil edilmiş olur. Grupta böyle kimselerin bulunması, her türlü medyomluk çalışmaları için şayanı tavsiyedir. Şayet mümkünse grup mensuplarından birinde medyomluk hassası bulunmalıdır. Ruhsal fotoğraf için en elverişli olanı fizik medyomlardır. En başarılı ruhsal resimler şifacı medyomlar vasıtası ile tezahür ettirilmiştir. Ruhsal fotoğrafçılık bir medyomluk tezahürü olduğundan, gelişmiş bir medyomla çalışmaya başlanırsa, diğer şahıslar içinden birini yetiştirme külfetinden kurtulmuş olunur. Çalışma grupları, işe gelişmiş bir medyomla başlasalar bile, hazır bulunanlardan gizli medyomluk potansiyeli olanlar varsa derhal ortaya çıkmış olur ve belki de ilk medyomdan daha başarılı olabilir.

Ruhsal fotoğraf elde etmek üzere çalışmaya başlayan grup, normal fotoğrafçılık için lüzumlu araçları hazır bulundurmalı. Bunlar, bir kamera ve lüzumlu filmler, ayrıca banyo tertibatı ve baskı için gereken malzeme ve de küçük karanlık oda. Şayet deneme, filmi medyomun eline vererek veya başı üzerinde tutarak yapılmak istenirse bu takdirde fotoğraf makinesi-ne dahi lüzum yoktur.

Çalışma grubu aralarından birini başkan olarak seçmelidir. Bu kimse medyom olmayabilir. Başkan, tecrübesine güvenilir bir kimse olmalıdır, en mühimi psikik ve ruhi konularda bilgili, tecrübeli ve ilmi zihniyetli olmalıdır; cinsiyeti mühim değildir. Başkan, tecrübenin selameti için çalışmayı, gaye taşımayan basit merak havasından korumalı ve ilmi ve ruhsal atmosferin kurulmasında ısrar etmelidir. Pek çok gruplar çalışmalarına bir dua ile başlarlar ve yine bir dua ile bitirirler, fakat bu pek mühim değildir, yumuşak, hafif bir müzik de gerekli konsantrasyonu temin eder, bu dahi çok lüzumlu değildir.

Çalışmalar daima aynı odada, haftanın aynı gününde ve mümkünse aynı saatte ve aynı kimselerle yapılmalıdır. Grup, ışıktaki veya karanlıkta oturur, fakat hafif kırmızı bir ışığın en başarılı bir aydınlatma vasıtası olduğu müşahade edilmiştir. Şayet tecrübeye kamera kullanılıyorsa, seanstan evvel makine hazırlanmalı ve grubun önünde hazır bulundurulmalıdır. Eğer medyom varsa, objektif, medyomun çevresini hedef tutmalıdır. Bir flaş bulunmalı ve seans süresi 90 dakikayı aşmamalıdır. Fotoğraf malzemesinin pahalı oluşundan, her seans için 2-3 pozda karar kılınması uygun görülebilir, daha pahalı olan renkli filmler muvaffakiyete bir şey ilave etmez.

Seans başlamadan evvel, bölüm IV de izah edildiği gibi, gruptan, normal fotoğrafçılıktan anlayan en az iki kişinin gereken ilmi kontrolleri yapmaları lâzımdır, kabilsen çekilmiş filmin developmanı esnasında da hiç olmazsa üç kişi hazır bulunmalıdır ve nihayet seans bitmeden evvel de her negatifden birer adet basılmış olmalıdır. Bir ruhsal fotoğraf elde edildiği takdirde, bütün kontrol ve çekim teferruatı detaylı olarak ve açık bir lisanla kayıt edilmeli ve haziruna imzalatılmalıdır.

Skotografin da ruhi bir fotoğraf olduğu daha evvel anlatılmıştı, bunda da film veya plak gerekmekte, yalnız fotoğraf makinesine lüzum olmamaktadır. Bu metodla ruhsal fotoğraf temin edilmek isteniyorsa, film ya da plak seans odasına paket açılmadan getirilir ve hazirunun önünde açılırken kırmızı ışık kullanılır. Tecrübe esnasında tutulacak olan yol önceden kararlaştırılmalı, şöyle ki, bir plak veya film parçası, deneme yapacak şahsa verildiğinde, o şahıs onu elinde mi yoksa başı üzerinde mi tutacaktır. Şayet seans esnasında aynı zamanda ruhi tedavi de yapılıyorsa, film, hasta bölge üzerinde tutulur. Bu takdirde filmi tutan medyum, şifacı tipde bir medyum olmalıdır. Tecrübeden sonra film derhal develope edilip tabedilmelidir. Bu tip negatifler ekseri, tecrübeli fotoğrafçılara dahi, “bozuk film” intibasını verir, bilhassa psişik enerji negatifleri... Bunun için her negatif mutlaka basılmalı.

Ruh tarafından verilen bazı talimatlar, seanslarda tecrübeli olmayan kimselere tuhaf gelebilir. Bu bakımdan seanslarda tecrübeli bir kimsenin bulunması zaruri olmaktadır. Yetişmiş bir medyumla tertiplenmiş bir topluluğun çalışmasında, ruhla, irtibat derhal kurulur, netice alınır. Ruh aleminin, bizle, bir tecrübede yardımcı olmağa istekli ve hazır oldukları görülecektir. Ruh alemi ile hazirun arasında yapılacak görüşmelerle, tecrübeyi ilerletmek konusunda, yapılması gereken hususlar üzerinde tavsiyeler alınabilir. Bu tavsiyeler her zaman, normal fotoğrafçılık açısından pratik olarak kabul edilmeyebilir, fakat bizim her zaman işin maddi ciyetini görür ve anlar olduğumuzu unutmamamız lâzım. Ruh alemindeki dostlarımız ise ruhsal fotoğrafın elde edilmesi için lüzumlu seans şartını daha iyi bilirler.

Ruh dostlarımız, ruhsal fotoğrafı veya skotoğrafı tavsiye edebilirler. Işığın kullanılmasını, karanlığı veya

enfra-ruju tavsiye edebilirler. Hazır bulunanlardan her hangi bir kimsenin tecrübeyi yapmasını veyahut filmin, plağın seans müddetince masa üzerinde bırakılmasını ve herkesin seans sonuna kadar yerlerinde sakin oturmasını isteyebilirler. Developman metodu hakkında ruhdan yardım istenebilir. Unutulmamalıdır ki, bizim idrakimizin dışında bir mevcudiyet, plânından bize, imkânlarımız dahilinde tavsiyelerde bulunmaktadır.

En iyi ruhsal fotoğraflar alelâde bir fotoğraf makinesi ile normal şartlarda tezahür ettirilmiştir. Fotoğrafçılık alanında bu güne kadar büyük gelişimler olmuştur. Bu bakımdan daha evvel de belirttiğim gibi, grubun içinde mümkünse tecrübeli veya profesyonel bir fotoğrafçı bulundurulması şayanı tavsiyedir. Aşağıda kaydettiğim müşahadeler fotoğrafçılıktan anlayan ve bu konuda şanslı kimseleri ilgilendirir.

Stevely Bulford'un ölüm haberi 1958 de duyulmuştu. Kendisi tanınmış İngiliz Psşik araştırmacılarındandı ve uzun yıllar ruhsal fotoğrafçılığı incelemişti. Bu zat önceleri bir illüzyonist idi; psşik tezahürlerin imitasyonunu yapıyordu. Fakat günün birinde imitasyonunu yaptığı bu fenomenlerin aslını aramağa yöneldi. Zamanının tanınmış fizik medyomlarıyla bıkmadan usanmadan denemeler yaptı ve neticede kendisini esas mevzuun içinde buldu. Brighton'da eski bir evi bir araştırma merkezi haline soktu, orada 25 yıl muhtelif medyomlarla çalıştı. Kendisinin de içine girip oturabileceği eb'atta dev bir kamera inşa etti ve onunla tezahür eden fenomenlerin fotoğraflarını aldı. Bu dev kamera hakkında kendisi şu malumatı veriyor :

"Fotoğrafta inşa etmiş olduğum dev kamera ve yanında da ben görülmekteyim. Dev kameranın arkasında içeri girilebilen bir kapısı vardır. İçinde iki iskemle bulunmaktadır. İki müşahit oradan, fotoğraf makine-

sinin merceğinden, objektifin odak mesafesine eşit uzaklıkta, ray üzerinde duran tahta rafa oturtulmuş

1 3
6 — X 4 — inçlik negatif plakayı rahatlıkla müşahade
2 4

edebilirler. Denemelerle, ruhi operatörlerin, negatif üzerinde görüntü meydana getirmek için bir nev'i ultra-viole ışınları kullandıkları tesbit edilmiştir. Fotoğrafın elde edilmesinde kullanılmış olan iki nevi ışık, bize ekseri negatifler üzerinde görülmekte olan çift kenar çizgisinin nedenini izah etmektedir.”

Kendisi de bir araştırmacı olan Beynelmilel Spirituallist Federasyonu eski başkanlarından Dr. Karl Müller, bu konu hakkında şu yorumda bulunuyor : “Kanaatimce bu dev kamera içinde oturan müşahitler, ekstra görüntünün her tezahürü anında, onun teşekkülüne müessir olan bazı ışınları görmektedirler. Bu ise, kısmen görülebilen bu ultra-viole ışınlarının özel bir karakterde olduklarını gösterir. Bütün bu hadise dört buutlu projektör diyebileceğimiz bir şekilde vuku bulmuş olsa gerek, aksi takdirde negatifin tamamı gölgelenmiş olurdu.”

Bay Bulford'un çok geniş ruhsal fotoğraf koleksiyonu vardı. Bunlardan bazıları son yıllarda benim de elime geçti. Bazıları, bugün, bu işe başlayanlara bir hayli cesaret verecek enteresan detayları ihtiva ediyor. Bunlardan birinde (ikisi de ölmüş) ana ile kızı olduğu anlaşılan iki baş vardır, bu başların gölgeleri değişik yönlerdedir. Bu da ancak bu resmi meydana getirmek için iki ayrı “dört buutlu tertibat” tan istifade edildiği nazariyesiyle izah edilebilir. Aynı ekstranın, başka medyumlarla, başka zamanlarda başka negatifler üzerinde de tezahür ettiği müşahade edilmiştir. İmajlar o kadar aynı ki, sanki hepsinde aynı kalıp kullanılmış gibi.

Kamera vasıtası ile temin edilen ruhsal resimler

hepsi aynı biçimde tezahür etmez. Kanada İnternasyonal Spiritüalist Allians'ın başkanı Rev. Beatrice Goulton Bishop ile yaptığım bir mülâkatta, bana 30 sene evvel medyum Myers'le yaptığı bir denemesini nakletti, denemede ruhsal fotoğrafın yarısı negatifde diğer yarısı ise pozitifde belirmiş. Aynı medyomla yapılan başka çalışmalarda ise, fotoğrafta, ruhsal tezahürden başka, objektife poz veren hazirundan hiç kimse çıkmamıştır. Bunlar izah edilemeyen ruhsal tezahürlerdir. Araştırma yapmak isteyen gruplar, bu gibi sürprizlere hazır olmalıdırlar. Bu tarz ruhsal tezahürler, gruplar içindeki profesyonel fotoğrafçıları ziyadesiyle alâkalandıracaktır.

Pek çok ruhsal fotoğrafı ihtiva eden "La Photographie Transcendantale" isimli bir kitap, 1910 da 'Comité de Photographie Transcendantale' tarafından Paris'de neşredilmiştir. Bu kitap amatör ruhsal fotoğrafçılar ve bilhassa çalışma grubu mensupları için çok ilginçtir. Bu komitenin kurucuları Emmanuel Voches, Com. Darget, Dr. Faveau de Coumelles ve daha başka kimselerdir. Fransa'da Levallois Seine'den dostum Henri Boitel, bu komitenin elde ettiği nefis ruhsal resimlerden bir kaç tanesini, 1960 da bana verdiğinde bu komite elan çalışmaktaydı ve başkanlığını da Bay M. Lemoine yapmaktaydı. Henri'den daha sonra şu haberi aldım : "duble" ve ruhların resmi çekilirken, medyum aracılığına ihtiyaç göstermiyecek yeni bir metod veya hut, psişik radyasyon veya ışık intişarına hasas kimyevî bir terkibi bulan araştırmacıya 250.000 Frank ödül verileceği ilân edilmiş. (Bu ödül halâ caridir.)

Eninde sonunda, belki de tecrübesiz bir grup, büyük ilim adamlarının zihinlerini meşgul etmiş pek çok problemlere bir cevap bulabilir ve seans odaları, emsalsiz bir ilmi araştırmalar laboratuvarı haline gelebilir.

Karl Müller, bize, 1914 yılından evvel Almanya'nın,

meşhur Fermat Teorisini ispat edecek olan herhangi bir matematikçiye verilmek üzere 100.000 Mark ödül koyduğunu hatırlattı. Bu teorem bugüne kadar halâ ispatlanamamıştır. Bunun gibi, psişik tesirin resmini çekebilecek hassasiyette bir terkinin bulunması da gecikebilir. Parmaklardan çıkan radyasyonların fotoğrafları halâ ihtilâf mevzuudur; ısıdan dolayı veya banyo esnasında küçük bir takım hareketlerden ileri geldiği söylenir. Son zamanlarda Rus ilim adamları, bu faraziyenin hatalı olduğunu ispat etmişlerdir. Onların, tecrübelerde elde ettikleri resimlerde insan bedeninden bazı ışık huzmelerinin intişar etmekte olduğu açıkça görülmüştür. Araştırma gruplarında çalışan fotoğrafçıların, ilme karşı, bilhassa ruh ilmine karşı, psişik araştırmalara karşı pek çok mes'uliyetleri vardır. Bu araştırmalar asla bir salon oyunu haline getirilmemelidir. Hayat, ölüm, ölümsüzlük, ruhsal irtibat mevzularının hafife alınmasına müsamaha edilmemelidir. Yeni grupların seans odalarında yapacakları bir tek keşif, katı materyalist zihniyetle hareket eden milyonlarca kimseye, ölümden sonra hayatın devam etmekte olduğunu öğretecek, bu da onlara ruh zenginliği kazandıracak ve dünyamıza da yeni bir veçhe verilmiş olacaktır.

Şimdi de enfraruj fotoğrafçılık denemeleri üzerinde duralım. Ruhsal fotoğraflar eskiden, bir zaman süresince çakabilen ve bir sürü duman çıkaran, magnezyum tozu ile temin edilirdi. Modern flaş ise daha kısa bir sürede beyaz ışık çakıyor ve dumanı yok; buna rağmen seansta hazır bulunanlar ve bilhassa medyum için olumsuz olmaktadır ve bu hal ekseriya seansın bitmesine sebep oluyor. Enfraruj ışınları, uzun yıllar, seans odalarında, psişik fenomenleri müşahade etmek üzere kullanılmıştır. Dünyaca tanınmış ruhi şifacı Harry Edwards, bana, Jack Wember'in seanslarında, Enfraruj

kullanılarak çekilmiş resimler vermiştir. Enfraruj aynı zamanda fizik medyomluğun gerçekliğinin tayininde de kullanılmıştır. Amerika'da yayımlanan "Psychic Observer" in sahibi ve editörü Tom O'Neal, bir kaç sene evvel sözde ruhi tezahür olduğu iddia edilmiş ve sonra uydurma olduğu teşhis edilmiş muhtelif fotoğraflar göndermişti.

Fizik medyomluk, her türlü hile ve düzene müsaittir, spiritüalist medyomlar değil, umumiyetle anti spiritüalist ve mevzuu bir kazanç vesilesi yapan hilekârlar, bu konuyu istismar etmektedirler. Bu bakımdan enfraruj metodu aldanmaya karşı iyi bir tedbirdir. Görünmeyen resmi çeken fotoğraf medyomluğunda olduğu kadar ruhsal yapılardan ektoplazma ve materyalizasyonda da enfraruj, beyaz ışıktan daha az zararlıdır.

İnfraruj, yalnız sahte ve hile unsurlarını ortaya koyan bir vasıta değildir, onunla aynı zamanda ruhsal tezahürlerin gerçekliği de ispatlanır. 1964'ün başlarında Brezilya'da sansasyonel psişik seanslar tertiplenmişti, seansları 19 kaliteli doktor ve iki ünlü medyom düzenlemişti. Bütün hazırlık safahatı ve seans süresi enfraruj ışığı altında fotoğraflarla tesbit edilmişti. Seansın sonucu öyle heyecan verici olmuştu ki, konu ile alâkası dahi olmayan "O Cruzeiro" gazetesi sahifelerini oradan temin ettiği fotoğraflarla donatmıştı. Çok tuhaftır ki, ilkin böyle hareket eden bu anti spiritüalist gazete bir ay sonra aynı seansa karşı itimatsızlık gösterdi ve fotoğrafların hile eseri olduklarını ilân etti. Bu itham karşısında neye uğradıklarını anlayamayan 19 araştırmacı doktor Brezilyanın Cinayet Masası, Fotoğraf bölümünden yardım istediler. Yapılan inceleme ve soruşturmalardan sonra, tecrübenin yöneticisi Dr. Oswald do ve Castro'nun çekmiş olduğu resimler saf ve temiz, hilesiz olduğu, gazetenin basmış oldukları ise tahrifa-

ta uğramış olduğu tesbit edildi. Bu malumatı bana, Sao Paulo'da yetkili bir polis memuru olan albay Plinio D. Monteiro'nun göndermiş olduğunu memnuniyetle belirtmek isterim. Kısa bir zaman evvel de Dr. Oswaldo ve Castro bana orijinal negatiflerini gönderdiler. Ekserisinin spiritualist olmayan, fakat bir hakikatı ıspatlamak için iimi zihniyet ve namusla hareket eden bu 19 doktorun elde ettikleri fotoğrafların O Cruzeiro'da neşredilmiş olanları, aptalca bir gayretle, basın tarafından tahrifata uğratılmıştır. Buna hiç şüphe yok. Bu sebeple enfraruj, saf ruhsal tezahürler için bir himaye olduğu gibi hilelere karşı da bir sigortadır.

Fotoğraf malzemelerinin kırmızıya ve enfraruj'a karşı duyarlılığı keşfedilir keşfedilmez kullanılmağa başlanılmıştır. Enfraruj ışını ilk kez Jean Myers tarafından Paris'te kurulan İnternasyonal Metapsişik Enstitüsü'nde kontrol maksadı için kullanıldı. Görünmez olduğundan kontrol işlerine çok uygun gelmekteydi. Meşhur Rudi Schneider'in celselerinde de bu ışık kullanılmıştı. O zamanlarda fotoğraflar elan beyaz flaşla çekilmekteydi. Burada dikkati çeken husus şu ki, ölümsüzlük ve ruhlarla irtibat hususunda müsbet delilleri ortaya koyma hususunda en kararlı araştırmacılar, bunları inkâr eden ilim adamları değil de spiritüalist araştırmacılar olmuştur.

Ruhsal fotoğrafçılıkta yetişmekte olan bir grupta bilhassa bilgili bir fotoğrafçı çok mühim bir rol oynayabilir, mevzuun ehemmiyeti buradadır. Bu bakımdan, dostum Karl Müller'in nazik müsaadesiyle onun tecrübelerini bu kitaba hususi son söz olarak aldım. Tatmin edici ruhsal fotoğraflar, umumiyetle, bir hayli deneme ve hatalardan sonra gerçekleşebilir. Vermiş olduğum basit detaylardan başka fiks bir prensibi veya tekniği yoktur.

Ruhsal fotoğrafın çekilmesinde gruplar için hususi bir metod yoktur. Esaslar şöyle özetlenebilir:

- a) Ruhsal fotoğraf elde etmek üzere, ruh plânıyla irtibat sağlamak maksadıyla bir topluluk kurmak ve muntazaman, muayyen gün ve saatte toplanmak.
- b) Çalışma süresince, izah etmeğe çalıştığım hususlara uygun bir atmosfer yaratmak.
- c) Normal fotoğrafçılık için gereken araç ve gereç bulundurmak.
- d) VI bölümde Dr. Karl Müller'in belirttiği enfra-ruj ışık ve tekniğinin tatbiki.
- e) Grubun gayesinin gerçekleşmesi için hudutsuz sabır ve sebat.
- f) Medyomluğun muhtelif dallarından birinde ruh dünyası ile daha evvel de irtibat kurabilmiş bir medyomun grupta hazır bulunması..

Bu şartlar altında, grubun eninde sonunda gayet tatminkâr bir netice almamasına hiç bir sebep yoktur. Kamera medyomluğunun, pek çok kimselerde mevcut bulunduğuna eminim. Bu tür medyomluğu desteklemek en samimi arzumdur. Bu bakımdan bu enteresan psişik tatbikata girişmiş olan hakiki araştırmacılara elimden gelen her türlü yardıma hazırım.

Dünyanın her yerinde samimi ve düşünce sahibi insanlar mevcuttur. Bunlar kendilerini sipiritualist olarak tanıtmadıkları halde, ölümle, hayatın son bulmadığını ve bazı şartlar altında, yaşayanlarla irtibat kurabildiklerine kanidirler. Ruhsal fotoğrafçılığa ilgi duyan bu gibi kimselere yardım elimi uzatabilmem için benimle temasa geçmelerini beklerim, kendi lisanımda onlardan mektup almak beni memnun edecektir. (Not: Yazar vefat etmiştir).

Adres : Phenomenist, 14 Fielding Street, Faversham, Kent, ENGLAND.

BÖLÜM VI

DR. KARL MULLER'DEN SON SÖZ

Enfraruj fotoğrafçılığının celse odalarına ne zamandan beri sokulduğunu söylecek durumda değilim. Harry Edwards “Jack Webber’in medyumluğu” isimli kitabında bu türden fotoğraflar neşretmiş ve kullanılan usulü izah etmiştir. Bir nevi fener içinde beyaz flaş ampulü kullanılıyor, ucuna da bir enfraruj filtre takılıyordu. Böylece bu fener enfraruj flaş ışığı veriyordu. Filtrenin cinsi nedeniyle “ancak gayet hafif ve sönük bir kırmızı ışık gözle görünür, fotoğraf makinelerine enfraruj ışınlarına karşı hassas filmler konur.” Makinenin objektifi flaş parlatılmadan önce açılır ve parlamadan sonra kapatılır. Böylece tam karanlıkta fotoğraf kaydı yapmak mümkün olur.

Amerika’da, ampulü kırmızı camdan olup enfraruj filtre vazifesi gören flaşlar bulunur. Bu şekilde ayrı bir özel fenere ihtiyaç olmaz ve bu flaş ampulleri, beyaz ışık verenler gibi kullanılır. Bu metodla çekilen ilginç resimler birkaç yıl önce Amerikan dergisi “Psychic Observer” de neşredilmişti. Bu özel flaş ampullerinin tanesinin fiyatı yarım dolar civarındadır. Herhangi cinsten flaş kullanılması, celse odaları fotoğrafçılığını pahalıya maletmektedir.

Bazı araştırmacılar enfraruj ışınının, görünmez olması dolayısıyla, psişik yapılar (ruhsal bünyeler) üzerinde herhangi bir zararı olmayacağını tahmin ettiler. Bu yanlış bir düşüncedir. Rengi ne olursa olsun, yani dalga boyu ne olursa olsun, ışık bir enerji yığındır. Enfraruj ışığın nisbeten uzun dalgası vardır ve dolayısıyla

daha az zararlı olabilir ama gene de bir enerji dalgasıdır. Bunu daha iyi anlayabilmek için meseleyi fotoğraf yönünden başlayıp inceliyelim. Fotoğraf filmi muayyen bir miktarda enerji yayını alabilmelidir ki, bu enerjinin meydana getireceği kimyevi değişimler sonucu resim ortaya çıksın. Film ne kadar hassas ise, o kadar az miktarda enerjiye ihtiyaç vardır. Aynı zamanda fotoğraf makinesi ne kadar iyi ise o kadar az ışığa ihtiyaç olur. Poz süresini uzatırsak ışığı hafifletebiliriz. Flaş ampulü yaklaşık olarak saniyenin yüzde biri kadar bir poz süresi verir. Maamafih, özellikle developpe ederken çok daha uzun süreler mümkün olabilir. Böylece bir flaş ampulünden çok daha düşük bir enerji seviyesi kullanabiliriz. Biyolojide genel bir kanun mahiyetinde olan şu kaide vardır : canlı bir varlık muayyen bir süre ile muayyen bir eforu sürdürebiliyorsa, bu eforun iki mislini aynı sürenin yarısı kadar bir zaman değil, çok daha az bir zaman sürdürebilir. Bu da gösteriyor ki, ruhsal yapılara asgari bir zararla resim çekmek istiyorsak, enerji seviyesini mümkün mertebe aşağıda tutmamız gerekir. Binaenaleyh, fotoğrafçılık yönünden en iyi şartlarla işe başlamamız gerekir: En iyi fotoğraf makinesi, en hassas film ve banyo, asgari enerji seviyesi ki, bu da kabul edebileceğimiz azami poz süresine bağlıdır. Ben deneylerime üç saniyelik pozla başladım. Şu anda ayrıntılarıyla izah edemeyeceğim bir diğer husus da, aydınlatmada kullanılan dalga uzunluklarının, kullanılan filmin hassasiyet eğrisi ile uyuşması gerektiridir. Bu yolda daha başka gelişmeler de mümkün görülmektedir.

Yukarıda söylediğimiz gibi, fotoğraf makinesi gayet iyi kaliteden olmalıdır. Ben 35 mm'lik bir Voigtlander - Prominent satın aldım, zira bunun objektifi 1,5 ("Nokton" tipi) olduğundan, 3,5'lik alelâde objektifler-

den 5,4 kere daha hassastır. Objektif hassasiyeti, ölçüsünün karesi ile ters orantılıdır. Şöyle ki, $3,5^2: 1,5^2 = 12,25: 2,25 = 5,4$. Daha iyi objektifler de bulunabilir ama çok pahalıdır. Diğer modern makineler gibi, bunun da üstüste çekime karşı koruyucu tertibatı vardır. Bu celse odası çalışması için çok lüzumlu bir husustur! Enfraruj ışık kullanıldığında, makinenin mesafe ölçüsü doğru olmaz, benim makinemde 4 metre mesafe için 2,7 metreye ayarlamam gerekmişti.

Daha geniş bir görüş açısı elde etmek için, fotoğraf makinesi odanın en uzak köşesine duvara tesbit edilmiş ve üzerine takılmış bir elektro miknatısla çalıştırılmıştır. Mamafih piyasada “Robot” marka bir makine de vardır ki, bunun elektrikli uzaktan kumanda tertibatı mevcuttur. Objektifi ise 1,9 olup 1,5 objektifli Nokton’dan ancak yüzde altmış daha fazla poza ihtiyaç gösterir. Şayet yeni bir makine alınacaksa, Robot nazarı itibara alınmalıdır. Deneylerime başladığım zaman 3 saniyelik bir poz süresine ihtiyacım oldu ve bu da Voigtlander makinemi tedarik etmeme sebep oldu.

Hemen her yerde hazır bulunabilecek film “Kodak Tip IR 135”dir. Bunun 35×24 mm’lik 20 pozu vardır ama pek hassas değildir. Genellikle bilinir ki, enfraruj filmlerle gayet yüksek hassasiyet elde edilebilir, yeter ki , eziyetli bir hazırlık ve muamele göze alınsın. Fakat şayet kolaylıkla çalışmak isteniyorsa, bildiğim en iyi malzeme “Kodak Tip HIR 402”dir ki, bu da IR’den 10 defa daha hassastır. Bu filmin Amerika’daki bir Kodak Acentesinden sipariş edilmesi gerekir. En az alınabilecek miktar 30,5 metredir ve aşağı yukarı 9 dolara mal olur. Verilen garanti ancak 6 aylıktır, ama bundan sonraki hassasiyet azalması da gayet yavaş olup ruh fotoğraflarında birkaç ay daha kullanılması önemli değildir. HI R402 tek parça olarak satıldığından uygun uzun-

luklarda kesip makaralara sarmanız gerekir. Boş makaralar herhangi bir fotoğrafçı dükkânında bulunur. Ben, genellikle tam karanlıkta 3-4 makara hazırlar ve parlak ışıktan muhafaza ederim. 30,5 metrelik rulo itinâ ile kullanılmalıdır. 15 cm. kadarı karanlıkta kesilip ışıktaki bakılır ve hassas emulsiyonun uca kadar gidip gitmediği kontrol edilir. Kesilen parçalar yavaşça çıkarılır, zira film sürtünme nedeniyle elektriklerle yüklenirse, bilahere resimlerde acaip çizgiler görülebilir. Hazırlamaya alıŖmak için evvelâ aydınlıkta bir parça film harcanırsa makaraların tam karanlıkta hazırlanması kolay olur. Unutulmaması gereken bir husus da, bu filmin sadece enferruj ışığa değil, gözle görünen beyaz veya renkli ışığa da gayet hassas olduğudur.

Filmin banyosunda güçlük yoktur. Ve bazı sebeplerle, basılmasına kadar filmin, deneycinin elinde kalmasında büyük fayda vardır. Bunun için bir gün ışığı banyo tankı veya kutusuna ihtiyaç vardır ve çekilen filim tam karanlıkta buna daldırılır. Bunu müteakip banyo ve tesbit işi gün ışığında saat meselesidir artık. Banyo solüsyonunda güçlük çekilmemiştir. Mamafih asgari enerji oranıyla hareket edilmişse, İngiliz malı "Promicrol" denenmelidir. Bu, başka solüsyonlarda gerekli ışığın yarısı ile resmi verir. Ancak greni biraz kalın olur.

Fotoğraflar için gerekli enferruj ışığı temin etmek üzere muhtelif lambalar yapılır. Böyle bir lamba hafif ağaçtan (veya madenden) bir kutudan müteşekkildir. Kutunun uzunluğu takriben 35 cm.'dir ve bir kenarına 25×15 ebadında bir pencere açılır. Kutunun içine 250 veya 150 wattlık bir Philips enferruj ampulü takılır; bu ampuller sanayide boya kurutmak ve benzeri amaçlarla kullanılır. Ampul kırmızı bir renkle kaplı değilse, sarımtırak beyaz bir ışık verir. Kırmızı ampulleri tavsiye olunur. Bunların fiatı bir iki sterlin arasındadır.

Gözle görülen ışığı örtmek için, yukarıda izah edilen pencereye bir enfraruj filtre camı takılır. Bu camların iki türlüşünü denedim. Biri, ilmi cam işlerinde ihtisas sahibi Fransız fabrikası “Verreres de Bagneaux, Bagneux S. Loire (S. at M.)” tarafından imal edilmiş, yaklaşık olarak 1/8 inç kalınlığında bir manganezli camdır. İkinci, İngiliz “Wallace Heaton Ltd. 127 New Bond Street, London, W.I” den temin edilmiştir. Bu Fransız malı kadar koyu renkte değildi ve görünüşe göre, iki koruyucu cam arasında 207 tip jelatin filtreliydi. Her iki cins filtrenin de dış taraftan buzlu hale getirilmesi şarttır. Zira bu tedbir olmadığı takdirde resimlerin üzerinde ayna tesirleri görülebilir ki, bunlar da yanlışlıkla süper-normal tesirler gibi tefsir edilebilir; filtreleri buzlama yerine ayrıca buzlu cam ilâve edilebilir.

Gayemiz asgari ışık enerjisi ile resim çekmek olduğundan, lambayı, meselâ bir saniye açıp fotoğraf makinesinin poz süresini 1/3 saniyeye ayarlamak doğru olmaz; zira ışık resim için faydası olmayan 2/3 saniyelik fazla bir süre ile ruhsal yapılara çarpacaktır. Bunun için en iyisi makineyi meselâ 1/2 saniyelik bir poz süresine ayarlamak ve lambayı 1/3 saniye süre ile açmak doğru olur. Elektrikli miknatıs tertibatım sayesinde makine ile lambaya birlikte ve ayarlı olarak tek düğmeye basmakla açabiliyorum. Biraz pratik yapınca, bu düğmeye yaklaşık olarak 1/3 saniye süreyle basmak mümkün oluyor.

En zayıf enerji, 150 wathk kırmızı camlı bir ampul ve manganez filtre camlı ve ayrıca buzlu camlı bir lamba ile elde edilmiştir. Bu enfraruj ışık göze görünmez, ancak lambanın içine doğruca bakıldığında, ışık yandığı zaman, hafif bir kırmızılık farkedilir; yanma süresi biraz uzayınca, neşrettiği ışık da hissedilir. Bu lamba

kabinenin 3 metre ötesine konup saniyenin 3/10'u kadar yakılınca iyi bir resim elde edilir.

Başka bir lamba da 250 watlık şeffaf beyaz ampul olan, İngiliz filtreli ve ayrı buzlu cam takılı bir tiptir. Lambanın deliği dönen bir tertibatla açılıp kapanmakta ve tertibat elektrikli mıknatısla çalışmaktadır. Lamba yakıldığında, kapısı döner ve ışığın 1/10 saniye kadar geçmesine müsaade eder, ki bu süre de resim almaya yeterlidir.

Yukarıda izah olunduğu gibi, aynı tertibat ışıkları resim için de uygundur. Şayet celse odası, görme için gerekli iyi bir kırmızı ışıkla aydınlanmış ise, 1/25 saniyelik pozla bir resim elde edilebilir. Mevcut şartlara göre tam poz süresi deneme ile bulunacaktır.

Yukarıda açıklanan metod, kanaatimce, celse odası fotoğrafçılığı sanatında önemli bir ileri adım sayılır. Kullanılması kolay, pahalı olmayan ve eski metodlara kıyasla ruhsal bünyeler üzerindeki zararlı tesirleri iyice azaltılmış bir methoddur. Kendi ev grubumdaki tecrübelerim göstermiştir ki, yetişme durumundaki medyumlar bile bu cins fotoğraf çekmeye mütehammil olup, sonradan hiç bir kötü tesir görülmemiştir. Bundan öteye başka ne gibi gelişmeler olabileceği sorusu sorulduğu zaman ancak iki yol görürüz. Birincisi, yukarıda izah edildiği şekilde, kullanılan dalga uzunluğu bandını sınırlamaktır; bu da bir filtre ayarlama konusudur. İkinci yol fotoğrafçılık prosesi ile ilgilidir. Şayet kullanışta kolaylık şart ise, o takdirde filmin hassasiyetinin yükseltilmesi yakın bir gelecekte güçtür. Fotoğraf makinesine gelince, mercek yerine ayna tertibatı kullanıldığı takdirde 0,7 lik objektif açılarının mümkün olacağı söylenmektedir. Böyle bir fotoğraf makinesi pek büyük ve pahalı olacaktır, ama hassasiyet derecesi de 4 misli artmış olacaktır.

Bahsedilen fener-lambaların kullanılması da hacim itibariyle pek elverişli değildir. Daha küçük ebatta lambalar daha pratik olur, üstelik bunlara göre uygun filtreler daha kolay bulunur. Elektrikli bir açıp kapama takılıp meselâ 1/25 ile 1 saniye arası ayarlanabilir. Slayt ve filimlerin projeksiyonda kullanılan ve 32 mm. çap, 135 mm. yüksekliği olan 250 veya 500 wattlık bir ampulle daha küçük lambalar da yapılabilir.

Dolayısıyla şunu anlıyoruz ki, uygulama yönünden yeni gelişmelere açık olmakla beraber ,genel metod şimdiki gibi daha bir süre aynı kalacaktır. Bütün bu ayrıntıları spiritüalistlerin bilgisine sunmakla memnunluk duyuyorum. Umarım ki, bunlar fiziksel fenomenler alanında yeni bir deney çağı açacaktır. En iyi materyalizasyon medyomları dahi ,sağlıkları için arzettiği muhtemel tehlikeleri bildiklerinden, fotoğraf çekimine müsaade etmemişlerdir. Burada izah ettiğim metod ise, o kadar düşük seviyede enerji kullanmaktadır ki, sağlığa herhangi bir zararı bahis konusu değildir. Binaenaleyh gelecekte ölüm ötesi hayatın ispatı konusunda çok daha fazla sayıda aydınlatıcı, öğretici belge elde edileceği umulur.

İnsanlığın araştırma ufku gün geçtikçe genişleyip derinleşiyor. Her gün açılan yeni bir kapının aralığından sonsuzluklara uzanan yolların izleri belirmektedir. Tabiatın sırlarını çözmek yolunda, önüne geçilmez bir tutkunun etkisi, insanı durmadan kamçılıyor. Hepimiz, ister istemez böyle bir yolda yürümekteyiz. Neden ve niçinlerin peşinden koşan merakımız, bizleri bilgiye ve mutluluğa erİştirecektir. İstırap çeken insanlık, kendini bencilliğinin körüklediğı ateşten kurtarma çarelerini aramağa yönelmiştir.

Bu yolda, her aralanan kapı gücümüze güç katacaktır, buna şüphemiz olmasın...